

รายงานการวิจัย

เรื่อง

กลยุทธ์ด้านการวางแผนการจัดการทางวัฒนธรรม
กรณีศึกษา: หมู่บ้านเขามุสิ ตำบลหนองปรือ อำเภอหนองปรือ จังหวัดกาญจนบุรี

โดย

นางสาวนันทวรรณ ทองมี

รายงานการวิจัยฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของโครงการศึกษาวิจัยเพื่อการพัฒนา
กลุ่มยุทธศาสตร์และเฝ้าระวังทางวัฒนธรรม
สำนักงานวัฒนธรรมจังหวัดกาญจนบุรี
ประจำปีงบประมาณ 2555

นางสาวนันทวรรณ ทองมี : กลยุทธ์ด้านการวางแผนการจัดการทางวัฒนธรรม กรณีศึกษา: หมู่บ้านเขามุสิ ตำบลหนองปรือ อำเภอหนองปรือ จังหวัดกาญจนบุรี
ที่ปรึกษา: นายประยุทธ์ โอลส์ริกุล วัฒนธรรมจังหวัดกาญจนบุรี,๕๓ หน้า

บทคัดย่อ

การศึกษาเรื่อง กลยุทธ์ด้านการวางแผนการจัดการทางวัฒนธรรม กรณีศึกษา: หมู่บ้านเขามุสิ ตำบลหนองปรือ อำเภอหนองปรือ จังหวัดกาญจนบุรี เพื่อศึกษาการวางแผนการจัดการทางวัฒนธรรมของหมู่บ้านเขามุสิ ตำบลหนองปรือ อำเภอหนองปรือ จังหวัดกาญจนบุรี เพื่อพัฒนาแผนงานทางวัฒนธรรมของหมู่บ้านเขามุสิ ให้ดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล งานมีความต่อเนื่องและประชาชนได้ประโยชน์สูงสุด และนำผลการวิจัยที่ค้นพบมาปรับปรุงและพัฒนางานทางวัฒนธรรมให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล โดยการศึกษาเชิงปริมาณ ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยศึกษาเอกสาร งานวิจัยที่เกี่ยวข้องและเก็บข้อมูลจากภาคสนาม ด้วยแบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่าง ที่เป็นผู้นำชุมชนจำนวน 20 คน ประชาชน จำนวน 80 คน รวมทั้งหมด 100 คน นำข้อมูลมาวิเคราะห์โดยอ้างอิงจากทฤษฎี และนำเสนอโดยวิธีพรรณนา

ผลการศึกษา พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง อายุระหว่าง 31-40 ปี มีสถานภาพสมรส จบการศึกษาระดับปริญญาตรี ประกอบอาชีพทำไร่ มีรายได้ต่อเดือนตั้งแต่กว่า 5,000 บาท สำหรับการบริหาร/การวางแผนทางวัฒนธรรมของหมู่บ้านเขามุสิมีการวางแผนการจัดการด้านวัฒนธรรมปานกลาง อาจเนื่องมาจาก ไม่ทราบถึงนโยบายของกระทรวงวัฒนธรรม การวางแผนด้านวัฒนธรรมเป็นลักษณะเฉพาะกิจ มีการเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามีส่วนร่วมในการวางแผนบางแต่จะเป็นไปในรูปแบบของคณะกรรมการหมู่บ้าน ซึ่งการดำเนินงานวัฒนธรรมของหมู่บ้านเขามุสิเป็นลักษณะแบบพอเพียง

โดยสรุปผลที่ได้รับจากการศึกษารั้งนี้ จะเป็นข้อมูลในการพัฒนาการดำเนินงานด้านวัฒนธรรม ในพื้นที่หมู่บ้านเขามุสิ ให้สามารถตอบสนองความต้องการของประชาชนและชุมชนได้ ทั้งนี้ ยังเป็นการรองรับนโยบายจังหวัดกาญจนบุรีและกระทรวงวัฒนธรรมอีกด้วย

กิตติกรรมประกาศ

รายงานการวิจัยฉบับนี้ สำเร็จลุล่วงได้ด้วยความกรุณาอย่างยิ่ง จากนายเดือน คงณี ผู้ใหญ่บ้านเขามุสิ หมู่ที่ 10 ที่ได้ให้ความกรุณาเสียเวลาอันมีค่า ให้ข้อมูล ประสานประชาชัchan ในหมู่บ้าน อันเป็นประโยชน์ อย่างยิ่งแก่ผู้ศึกษา ผู้ศึกษาขอกราบขอบพระคุณไว้เป็นอย่างสูง

ขอกราบขอบพระคุณท่านประยุทธ โอสถรุกุล วัฒนธรรมจังหวัดกาญจนบุรี เป็นอย่างสูง ที่ได้ให้คำแนะนำ คำชี้แจงแนวทาง และให้โอกาสในการพัฒนาความรู้ความสามารถของผู้ศึกษา

ขอขอบคุณองค์การบริหารส่วนตำบลหนองปรือ ที่ว่าการอำเภอหนองปรือ ตลอดจนผู้เกี่ยวข้อง ที่ได้ให้ความกรุณาให้รายละเอียดข้อมูลและอำนวยความสะดวกในการค้นคว้า ข้อมูลอย่างละเอียด อันเป็นประโยชน์ต่อผู้ศึกษา จนทำให้รายงานการวิจัยฉบับนี้เสร็จสมบูรณ์

ขอกราบขอบพระคุณบิดา มารดา ที่ได้ให้การเลี้ยงดูอบรมสั่งสอนด้วยความรัก รวมทั้งพี่น้อง และเพื่อนๆทุกท่านที่เป็นกำลังใจจนเป็นแรงผลักดันสู่ความสำเร็จในครั้งนี้

คุณค่าและประโยชน์จากการศึกษาครั้งนี้ผู้ศึกษาขอขอบคุณบิดามารดาที่เคารพยิ่ง ตลอดจนบุพพารย์และผู้มีพระคุณที่ให้การอบรมสั่งสอน จนส่งผลให้ผู้ศึกษาประสบผลสำเร็จและ เจริญก้าวหน้าในการดำเนินชีวิตและหน้าที่การทำงาน

นันทวรรณ ทองมี

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ	ค
กิตติกรรมประกาศ	ข
สารบัญตาราง	จ
สารบัญภาพ	ฉ
บทที่ 1 บทนำ	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
1.2 ปัญหาการวิจัย	1
1.3 วัตถุประสงค์ของการวิจัย	1
1.4 ขอบเขตของการวิจัย	2
1.5 วิธีดำเนินการศึกษา	2
1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	2
1.7 ข้อจำกัดของการศึกษาวิจัย	2
1.8 นิยามศัพท์เฉพาะ	3
บทที่ 2 วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง	4
2.1 สภาพทั่วไปของอำเภอหนองปรือ	4
2.2 ข้อมูลพื้นฐานของตำบลหนองปรือ	5
2.3 ข้อมูลพื้นฐานของหมู่บ้านเขามุสิ	6
2.4 ความหมายของวัฒนธรรม	7
2.5 แนวคิดทางทฤษฎีเกี่ยวกับการวางแผน	7
2.6 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	12
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	17
3.1 ศึกษาเอกสารทางวิชาการและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	17
3.2 แหล่งข้อมูล	17
3.3 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	17

สารบัญ(ต่อ)

	หน้า
3.4 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	18
3.5 วิธีการสร้างเครื่องมือ	18
3.6 การเก็บรวบรวมข้อมูล	18
3.7 การจัดเตรียมข้อมูล	19
3.8 การวิเคราะห์ข้อมูลและการนำเสนอข้อมูล	19
 บทที่ 4 การวิเคราะห์ข้อมูล	 20
4.1 ข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะส่วนบุคคล	20
4.2 ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพการบริหารงานด้านวัฒนธรรมของหมู่บ้านเขามุสิ	22
4.3 ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะ	28
 บทที่ 5 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	 29
5.1 สรุปผลการศึกษา	29
5.2 แนวทางการจัดการทางวัฒนธรรมของหมู่บ้านเขามุสิ	33
 บรรณานุกรม	 36
 ภาคผนวก	
ภาคผนวก ก แบบสอบถามกลุ่มที่ด้านการวางแผนการจัดการทางวัฒนธรรม	37
ภาคผนวก ข ภาพถ่าย	40
ประวัติย่อผู้ศึกษา	46

สารบัญตาราง

ตาราง	หน้า
ตารางที่ 4-1 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามเพศ	20
ตารางที่ 4-2 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามอายุ	20
ตารางที่ 4-3 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามสถานภาพ	21
ตารางที่ 4-4 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามระดับการศึกษา	21
ตารางที่ 4-5 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามอาชีพ	21
ตารางที่ 4-6 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามรายได้ต่อเดือน	22
ตารางที่ 4-7 สภาพการบริหาร/การวางแผนทางวัฒนธรรมของหมู่บ้านด้านการวางแผน	22
ตารางที่ 4-8 สภาพการบริหาร/การวางแผนทางวัฒนธรรมของหมู่บ้านด้านการจัดองค์กร	24
ตารางที่ 4-9 สภาพการบริหาร/การวางแผนทางวัฒนธรรมของหมู่บ้านด้านการจัดบุคลากร	24
ตารางที่ 4-10 สภาพการบริหาร/การวางแผนทางวัฒนธรรมของหมู่บ้านด้านการวินิจฉัยสั่งการ	25
ตารางที่ 4-11 สภาพการบริหาร/การวางแผนทางวัฒนธรรมของหมู่บ้านด้านการประสานงาน	26
ตารางที่ 4-12 สภาพการบริหาร/การวางแผนทางวัฒนธรรมของหมู่บ้านด้านการรายงาน	27
ตารางที่ 4-13 สภาพการบริหาร/การวางแผนทางวัฒนธรรมของหมู่บ้านด้านการจัดทำงบประมาณ	27

สารบัญภาพ

หน้า

ภาพประกอบ

แผนที่อำเภอหนองปรือ

4

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

วัฒนธรรมเกิดจากความต้องการของมนุษย์ ความอยากรู้ความต้องการตามสัญชาตญาณของมนุษย์เป็นจุดเริ่มต้นของวัฒนธรรม เมื่อมีความต้องการตามสัญชาตญาณ มนุษย์จะต้องไข่ค่าว่าสรรหาราสรรพสิงห์ทั้งหลายมาสนองความต้องการนั้น นับตั้งแต่ความต้องการขึ้นพื้นฐาน เรื่องอาหาร ที่อยู่อาศัย เครื่องนุ่งห่ม และยารักษาโรค ไปจนถึงระดับความต้องการที่นอกเหนือความต้องการขึ้นพื้นฐาน

กระบวนการหรือวิถีที่จะให้ได้ตามความต้องการของมนุษย์หรือวิถีกระบวนการที่นำไปสู่เป้าหมายสุดท้ายนั้น เพื่อให้เกิดความพึงพอใจ ไม่พึงพอใจได้ทั้งสองอย่าง เมื่อมนุษย์แสวงหาสิ่งต้องการหรือเป้าหมายสุดท้ายของมนุษย์ตามความต้องการแล้ว ทำให้เกิดเป็นความเดย์ชิน เคยเป็นนิสัย เป็นธรรมเนียม การกระทำการประพฤติปฏิบัติ และวัฒนาการขึ้นเป็นวิถีประชาธิรัฐประเพณีและแกร่งกล้าบ่มเพาะเป็นวัฒนธรรมในที่สุดเป็นผลผลิตที่เกิดจากคนหรือมนุษย์ (ที่มา : คู่มือการจัดตั้งสภาวัฒนธรรมตำบลและหมู่บ้าน)

จากกล่าวได้ว่า วัฒนธรรมเป็นมรดกร่วมทางสังคมที่แสดงถึงเอกลักษณ์ศักดิ์ศรีของชาติ การสืบสานและการสร้างสรรค์ทางวัฒนธรรม การที่จะให้วัฒนธรรมคงอยู่อย่างยั่งยืน จึงเป็นภารกิจสำคัญที่ต้องใช้ความร่วมมือร่วมใจกันทั้งภาครัฐ ภาคเอกชนและภาคประชาชน เพื่อเป็นการเสริมสร้างความเข้มแข็งในการดำเนินงานวัฒนธรรมของภาคประชาชนและชุมชนท้องถิ่น โดยอาศัยกลยุทธ์ด้านการวางแผนในการจัดการทางวัฒนธรรม เพื่อให้วัฒนธรรมที่ดีงามยั่งคงอยู่ และเพื่อสามารถรองรับกระแสการเปลี่ยนแปลงของสังคมไทยและสังคมโลก เพิ่มขีดความสามารถในการบริหารงานวัฒนธรรมและมีการบูรณาการอันจะนำไปสู่การพัฒนาที่มีความสมดุลและยั่งยืน

1.2 ปัญหาการวิจัย

การดำเนินงานวัฒนธรรมของหมู่บ้านเขามุสิ ตำบลหนองปรือ อำเภอหนองปรือ จังหวัดกาญจนบุรี เป็นการดำเนินงานตามความสมัครใจของประชาชนในหมู่บ้าน การจัดกิจกรรมก็จะจัดตามเทศบาล งบประมาณในการดำเนินงานวัฒนรมไม่เพียงพอ รวมทั้งผู้นำหมู่บ้านมีภารกิจที่ได้รับมอบหมายจากหลายหน่วยงาน ทำให้งานวัฒนธรรมอาจลดความสำคัญลงไป ฉะนั้น การวางแผนงานด้านวัฒนธรรมของหมู่บ้านเขามุสิ จึงเป็นสิ่งจำเป็น ทั้งนี้ เพื่อให้วัฒนธรรมของหมู่บ้านเขามุสิมีความยั่งยืนควรอยู่คู่หมู่บ้านเขามุสิ และของอำเภอหนองปรือต่อไป

1.3 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

- เพื่อศึกษาการวางแผนการจัดการทางวัฒนธรรมของหมู่บ้านเขามุสิ ตำบลหนองปรือ อำเภอหนองปรือ จังหวัดกาญจนบุรี

2. เพื่อพัฒนาแผนงานทางวัฒนธรรมของหมู่บ้านเขามุสิ ให้ดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล งานมีความต่อเนื่องและประชาชนได้ประโยชน์สูงสุด
3. เพื่อนำผลการวิจัยที่ค้นพบมาปรับปรุงและพัฒนาแผนงานทางวัฒนธรรม ให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

1.4 ขอบเขตของการวิจัย

1.4.1 ขอบเขตเนื้อหา

มุ่งเน้นศึกษารูปแบบด้านการวางแผนการจัดทางวัฒนธรรมของหมู่บ้านเขามุสิ ตำบลหนองปรือ อำเภอหนองปรือ จังหวัดกาญจนบุรี

1.4.2 ขอบเขตกลุ่มประชากร

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ จำนวน ๑๐๐ คน เป็นผู้นำชุมชน องค์กร และประชาชน ที่อยู่ในเขตหมู่บ้านเขามุสิและการศึกษาวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ

1.5 วิธีดำเนินการศึกษา

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้วิธีการวิจัยเอกสารและวิจัยเชิงสำรวจ ดังนี้

1.5.1. แหล่งข้อมูลปฐมภูมิ โดยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้แบบสอบถามจากบุคคลเป้าหมาย ณ สถานที่และจำนวนตัวอย่าง โดยขณะทำการเก็บข้อมูล ผู้วิจัยจะอธิบายถึงวัตถุประสงค์ของการทำวิจัยตลอดจนลักษณะแบบสอบถามให้กลุ่มตัวอย่างทราบ เพื่อให้เกิดความเข้าใจ ตรงกันและดำเนินการส่งแบบสอบถามให้แก่ผู้ตอบแบบสอบถามทำการกรอกข้อมูลด้วยตนเอง

1.5.2 แหล่งข้อมูลทุติยภูมิ คือ ข้อมูลที่ได้จากการทบทวนวรรณกรรมที่มีการรวบรวมบันทึกไว้ เช่น แนวความคิด ทฤษฎี เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งสื่อต่างๆที่เกี่ยวข้อง เช่น ภาพถ่าย เป็นต้น

1.6. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1.6.1 เป็นองค์ความรู้ที่ให้ประโยชน์แก่ผู้สนใจและผู้เกี่ยวข้อง

1.6.2 สามารถนำมาใช้เป็นแนวทางในการพัฒนางานวัฒนธรรมในพื้นที่จังหวัดกาญจนบุรี

1.6.3 ผลการวิจัยที่ได้รับสามารถสร้างกรอบแนวคิดในการพัฒนาด้านวัฒนธรรมในชุมชน

1.7 ข้อจำกัดของการศึกษาวิจัย

1.7.1 ข้อจำกัดด้านกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างของงานวิจัยฉบับนี้ คือ ประชาชนจากทุกฝ่ายในหมู่บ้านเขามุสิ ซึ่งจะเห็นได้ว่า การที่จะได้กรอบประชากรที่สมบูรณ์สำหรับการเลือกตัวอย่างแบบอิงกับความน่าจะเป็น(Probability Sampling) เป็นไปได้น้อยมาก การศึกษาในพื้นที่อื่นๆ ที่แตกต่างกันอาจให้ผลข้อมูลที่แตกต่างกันออกไปด้วย

1.7.2 ข้อจำกัดด้านเวลา

เนื่องจากมีเวลาจำกัดสำหรับการทำวิจัยฉบับนี้ ทำให้ผู้วิจัยไม่สามารถครอบคลุมกลุ่มเป้าหมายได้ทั้งหมด ซึ่งอาจมีผลทำให้เกิดความคลาดเคลื่อนของข้อมูลที่ได้จากการวิจัยฉบับนี้

1.8 นิยามศัพท์เฉพาะ

การจัดการทางวัฒนธรรม หมายถึง การจัดการ คือ กระบวนการวางแผน การจัดองค์การ การสั่งการ และการควบคุมธุรกิจในด้านงบประมาณ วัสดุอุปกรณ์ บุคลากร และระบบสื่อสารให้สำเร็จตามวัตถุประสงค์

ชุมชนบ้านเขามุสิ หมายถึง ผู้นำชุมชน องค์กรต่างๆ และประชาชน ในหมู่บ้านเขามุสิ ตำบลหนองปรือ อำเภอหนองปรือ จังหวัดกาญจนบุรี

ผู้นำชุมชน หมายถึง ผู้ที่มีศักยภาพต่อการขักนำความคิด ความเห็นของชุมชน ไปสู่การตัดสินใจ แก้ปัญหาของชุมชน ซึ่งประกอบด้วยประธานชุมชนและกรรมการชุมชน

ประชาชน หมายถึง หน่วยสมาชิกที่อยู่ในสังคม ในที่นี้หมายถึงสมาชิกที่อยู่ในหมู่บ้านเขามุสิ ตำบลหนองปรือ อำเภอหนองปรือ จังหวัดกาญจนบุรี

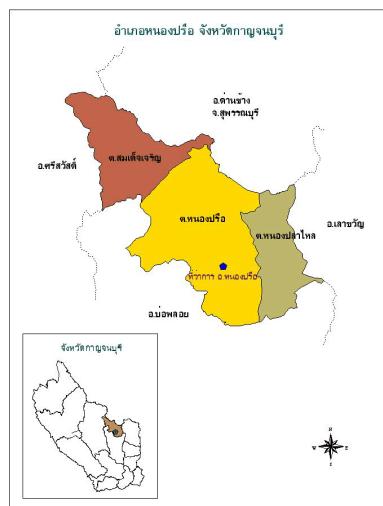
บทที่ ๒

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาเรื่อง กลยุทธ์ด้านการวางแผนการจัดการทางวัฒนธรรม กรณีศึกษาหมู่บ้านเขมุสิ ตำบลหนองปรือ อำเภอหนองปรือ จังหวัดกาญจนบุรี ครั้งนี้ ผู้ศึกษาได้ค้นคว้าเอกสาร หนังสือ และงานวิจัย ที่เกี่ยวข้องต่างๆเพื่อนำมาประกอบในการศึกษาตามลำดับ ดังนี้

- 2.1 สภาพทั่วไปของอำเภอหนองปรือ
- 2.2 ข้อมูลพื้นฐานของตำบลหนองปรือ
- 2.3 ข้อมูลพื้นฐานของหมู่บ้านเขมุสิ
- 2.4 ความหมายของวัฒนธรรม
- 2.5 แนวคิดทางทฤษฎีเกี่ยวกับการวางแผน
- 2.6 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 สภาพทั่วไปของอำเภอหนองปรือ

ภาพที่ 1 แผนที่อำเภอหนองปรือ

อำเภอหนองปรือ เดิมเป็นหมู่บ้านฯหนึ่ง การปกครองขึ้นอยู่กับความรับผิดชอบของตำบลหนองรี อำเภอหนองรี จังหวัดกาญจนบุรี ต่อมาทางราชการพิจารณาเห็นว่า ตำบลหนองรี พื้นที่กว้างขวาง ปกครองดูแลได้ไม่ทั่วถึง จึงได้แบ่งแยกพื้นที่จัดตั้งเป็นตำบลหนองปรือ ต่อมาเมื่อได้รับการพัฒนามีความเจริญขึ้น ประชากรเพิ่มจำนวนมากขึ้น การติดต่อราชการและการประสานงานกับอำเภอหนองรีไม่ได้รับความสะดวก เนื่องจากตำบลหนองปรือมีพื้นที่กว้างขวาง และอยู่ห่างจากที่ว่าการอำเภอหนองรี ประมาณ 36 กิโลเมตร ราชภูมิส่วนใหญ่มีความเห็นพ้องต้องกันให้จัดตั้งเป็นกิ่งอำเภอ โดยผ่านกระบวนการตามระเบียบ ของราชการ และเมื่อวันที่ 1 เมษายน 2535 กระทรวงมหาดไทยได้ประกาศจัดตั้งเป็น“กิ่งอำเภอหนองปรือ” ต่อมา

เมื่อได้รับการพัฒนาทางด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมือง การปกครอง ตลอดจนด้านการศึกษา และพื้นที่ชุมชนเมือง มีการขยายตัว ประชากรมีจำนวนเพิ่มมากขึ้น เข้าหลักเกณฑ์ที่สามารถจะประกาศเป็นอำเภอได้ กรรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย จึงได้ประกาศยกฐานะเป็น “อำเภอหนองปรือ” ตั้งแต่วันที่ 11 ตุลาคม 2540 เป็นต้นมา จนถึงปัจจุบัน

ที่มาของคำว่า “หนองปรือ” ตามคำบอกเล่าของคนรุ่นเก่าเล่าให้ฟังว่า เดิมบ้านหนองปรือ เป็นพื้นที่ป่ามีความสมบูรณ์ มีลำห้วยตะเพินและมีหนองน้ำที่อุดมไปด้วยต้นปรือขี้นอยู่เป็น จำนวนมาก จึงเรียกชื่อหมู่บ้านว่า “บ้านหนองปรือ” มาจนถึงปัจจุบัน

ต้นปรือเป็นพื้นล้มลุกชนิดหนึ่ง มีลักษณะคล้ายหญ้าแห้ง เดิมมีอยู่ทั่วไปในพื้นที่ลุ่มน้ำ ปัจจุบันพื้นที่แห้งแล้ง ต้นปรือจึงมีเหลือน้อยแต่ยังพอมีให้เห็นอยู่บ้าง(ที่มา : บรรยายสรุปอำเภอหนองปรือ จังหวัดกาญจนบุรี ปี พ.ศ.2550)

2.2 ข้อมูลพื้นฐานของตำบลหนองปรือ

ตำบลหนองปรือมีพื้นที่ 414.9792 ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ 259,362 ไร่ อยู่ทางทิศเหนือของ จังหวัดกาญจนบุรี ห่างประมาณ 75 กิโลเมตร มีอาณาเขตติดต่อ ดังนี้

ทิศเหนือ ติดต่อกับตำบลสมเด็จเจริญ อำเภอหนองปรือและอำเภอค่ายช้าง จังหวัดสุพรรณบุรี ทิศใต้ ติดต่อกับตำบลหนองรี อำเภอบ่อพลอย จังหวัดกาญจนบุรี ทิศตะวันออก ติดต่อกับตำบลหนองปลาไหล อำเภอหนองปรือ จังหวัดกาญจนบุรี ทิศตะวันตก ติดต่อกับตำบลเขาโจร อำเภอศรีสวัสดิ์ จังหวัดกาญจนบุรี

ลักษณะภูมิประเทศ

พื้นที่มีลักษณะเป็นที่ราบลุกดิ่นในทุบทเข้า กล่าวคือ มีภูเขาล้อมรอบทั้งหมด และมีลำน้ำโบราณ หลายสายไหลลงมาจากภูเขา ลงสู่ใจกลางพื้นที่จนเกิดลำห้วยสายหลัก คือ ลำตะเพิน ลำห้วยส่วนใหญ่ มีลักษณะตื้นเขินด้วยตะกอนเกิบทุกสายซึ่งมีลักษณะเช่นนี้ในฤดูฝน กระแสน้ำไหลบ่าจากภูเขารอบข้าง จึงไหลอย่างรวดเร็วและรุนแรง เพราะพื้นที่ลำห้วยไม่มีประสิทธิภาพในการรองรับน้ำ สภาพพื้นที่ดินส่วนใหญ่ เป็นดินร่วนปนทราย ยกเว้นทางด้านตะวันตกของพื้นที่ที่มีลูกรังปะปนอยู่จำนวนมาก อย่างไรก็ตามพื้นที่ ส่วนใหญ่สามารถปลูกพืชเศรษฐกิจได้ตามฤดูกาล สวนทรัพยากรธรรมชาติด้านป่าไม้ แต่เดิมนั้นอุดมสมบูรณ์ ไปด้วยป่าไม้นานาพรรณ จนสามารถที่จะเปิดสัมปทานได้ ต่อมามีพื้นที่ป่าไม้ถูกทำลายลงไปมาก จนเหลือป่าไม้ อยู่ไม่ถึง 10 เปอร์เซ็นต์ของพื้นที่ทั้งหมด ดังนั้นดุลยภาพระหว่างความสมบูรณ์และความชุ่มชื้นในพื้นที่ดิน จึงแตกต่างกัน ไม่มีความเหมาะสมต่อการประกอบอาชีพเกษตรกรรม ตำบลหนองปรือมีหมู่บ้านรวมทั้งสิ้น 22 หมู่บ้าน รวมทั้งหมู่บ้านเขามุสิ สำหรับแหล่งท่องเที่ยวและแหล่งศึกษาทางด้านวัฒนธรรมของตำบล หนองปรือที่สำคัญ ได้แก่ พุน้ำร้อน อยู่ที่หมู่บ้านโป่งช้าง หมู่ที่ 5 ถ้ำโบราณ อยู่ที่หมู่บ้านห้วยใหญ่ หมู่ที่ 13 และป่าชุมชน อยู่ที่หมู่บ้านเขามุสิ หมู่ที่ ๑๐ (ที่มา : ข้อมูลพื้นฐานอบต.หนองปรือ ปี พ.ศ.2554)

2.3 ข้อมูลพื้นฐานของหมู่บ้านเขามุสิ

คำชี้วัลย์บ้านเขามุสิ

ออมทรัพย์ขึ้นชื่อ ความสามัคคีระปือไกล กองทุนแม่ร่วมใจ ป้าชุมชนใหญ่เชี่ยวชาญ บ้านเขามุสิ หมู่ที่ 10 ตำบลหนองปรือ อำเภอหนองปรือ จังหวัดกาญจนบุรี เดิมเป็นส่วนหนึ่งของบ้านหนองปรือ หมู่ที่ 1 ตำบลหนองปรือ อำเภอป้อพลอย จังหวัดกาญจนบุรี ต่อมาปีพ.ศ.2524 ได้แยกการปกครองออกเป็นหมู่ที่ 10 ตำบลหนองปรือ อำเภอป้อพลอย จังหวัดกาญจนบุรี โดยมีนายกุย ทองเหลี่ยว เป็นผู้ใหญ่บ้านคนแรก และราชภูมิในหมู่บ้านได้เห็นพ้องต้องกันให้ตั้งชื่อหมู่บ้านว่า “บ้านเขามุสิ” เนื่องจากในหมู่บ้านมีภูเขาที่มีลักษณะเป็นเทือกเขาระยะทางยาวประมาณ 3 กิโลเมตร เรียกขนาดกันมาตั้งแต่เมื่อครั้ง บรรพบุรุษและเป็นแหล่งอาหารจำพวกเห็ด หน่อไม้ฯลฯ จึงใช้เรียกเป็นชื่อหมู่บ้านมาจนถึงทุกวันนี้ ครั้นพ.ศ. 2535 กระทรวงมหาดไทยได้ประกาศจัดตั้งตำบลหนองปรือ เป็นกิ่งอำเภอหนองปรือ และยกฐานะ ขึ้นเป็นอำเภอหนองปรือ เมื่อวันที่ 11 ตุลาคม 2540 บ้านเขามุสิ หมู่ที่ 10 จึงขึ้นอยู่กับเขตการปกครองของตำบลหนองปรือ อำเภอหนองปรือ จังหวัดกาญจนบุรี ห่างจากศalaกลางจังหวัดกาญจนบุรี ระยะทางประมาณ 75 กิโลเมตร และอยู่ห่างจากที่ว่าการอำเภอหนองปรือ ประมาณ 5 กิโลเมตร

อาณาเขตติดต่อ

ทิศเหนือ ติดต่อกับบ้านหนองปรือ หมู่ที่ 1 ตำบลหนองปรือ ทิศใต้ ติดต่อกับบ้านหนองไม้แดง หมู่ที่ 16 ตำบลหนองปรือ ทิศตะวันออก ติดต่อกับบ้านหนองหูช้าง หมู่ที่ 12 ตำบลหนองปรือ ทิศตะวันตกติดต่อกับบ้านหนองไม้แก่น หมู่ที่ 18 ตำบลหนองปรือ

ลักษณะภูมิประเทศ

พื้นที่ส่วนใหญ่เป็นที่ราบลุ่มและที่ราบเชิงเขา พื้นดินเป็นดินร่วนปนทราย มีพื้นที่ทั้งหมดประมาณ 6,875 ไร่ และพื้นที่การเกษตร 4,010 ไร่ ลักษณะอากาศจะร้อนอบอ้าว โดยเฉพาะในช่วงกลางวันถึงค่ำ ช่วงกลางดึกอากาศจะหนาวเย็น

ด้านศาสนา วัฒนธรรม ประเพณีของหมู่บ้านเขามุสิ

ด้านศาสนา ประชากรส่วนใหญ่นับถือศาสนาพุทธ มีผู้นับถือศาสนาอิสลามและศาสนาคริสต์ อย่างละ 1 ครัวเรือนและมีวัดเขามุสิการาม เป็นศาสนสถานเพียงแห่งเดียวของหมู่บ้าน ประชาชนในหมู่บ้าน เป็นผู้ที่เลื่อมใสศรัทธาในพุทธศาสนา เมื่อถึงเทศกาลวันสำคัญทางศาสนา ก็จะมาร่วมกันปฏิบัติและสืบ传ตามแบบประเพณีอันดึงดายอย่างต่อเนื่อง

ด้านวัฒนธรรมประเพณี ในช่วงระหว่างวันที่ 13 เมษายนของทุกปี ชาวบ้านเขามุสิจะจัดกิจกรรม ประเพณีแห่งรัง ซึ่งสืบทอดกันมาตั้งแต่บรรพบุรุษ โดยประเพณีแห่งรังนี้จะเป็นการนำผ้ามาทำเป็นรังผึ้งแล้วนำมามุงกับเสาไม้ไฟให้มีลักษณะเหมือนรังเสารัง ทำการแห่ไฟรอบๆหมู่บ้าน และนำไฟไปถวายวัด นอกจากนี้ จะมีกิจกรรมรณรงค์น้ำขอพรผู้สูงอายุ

2.4 ความหมายของวัฒนธรรม

ล้อม เพิ่งแก้ว ให้ความหมายวัฒนธรรมว่า หมายถึงความรู้สึกนึกคิด ความเป็นอยู่ การทำมาหากิน พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน 2525 วัฒนธรรม หมายถึง พฤติกรรมและสิ่งที่คนในหมู่พวงของตน ผลิตสร้างขึ้นด้วยการเรียนรู้จากกันและกันและร่วมใช้อยู่ในหมู่พวงของตน

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน 2542 ให้ความหมายวัฒนธรรมว่า หมายถึง สิ่งที่ทำความเจริญ.org ให้แก่หมู่คณะ

พระราชบัญญัติวัฒนธรรม พ.ศ.2485 ให้ความหมายวัฒนธรรมว่า ลักษณะที่แสดงถึงความเจริญ.org ความเป็นระเบียบเรียบร้อย ความกลมเกลียวก้าวหน้าของชาติ และศีลธรรมอันดีของประชาชน

พระเทพเวท ให้ความหมายวัฒนธรรมว่า หมายถึง ผลรวมของการสั่งสมสิ่งสร้างสรรค์ภูมิธรรมและภูมิปัญญาที่ถ่ายทอดสืบท่องกันมาของสังคมนั้นๆ การสั่งสมประสบการณ์ ความรู้ ความสามารถ ภูมิธรรม ภูมิปัญญาทั้งหมดที่ได้ช่วยให้มนุษย์ในสังคมนั้นๆ อุปกรดและเจริญสืบท่องกันมาและเป็นอยู่อย่างที่เป็นในปัจจุบัน ประเวศ วงศ์ กล่าวว่า วัฒนธรรม หมายถึง วิถีชีวิตร่วมกันของกลุ่มนั้นที่สอดคล้องกับสิ่งแวดล้อมหนึ่งๆ

จากการความหมายของคำว่าวัฒนธรรมที่มีผู้ให้ไว้ดังกล่าวข้างต้น สามารถสรุปได้ว่า วัฒนธรรม หมายถึง ลักษณะที่แสดงถึงความเจริญ.org ความถึงวิถีชีวิต ความเป็นอยู่ของมนุษย์ที่มีการสืบทอดต่องกันมา ของสังคมนั้นๆ หรือกลุ่มนั้นนั้น

2.5 แนวคิดทางทฤษฎีเกี่ยวกับการวางแผน

ความหมายการวางแผน

มีนักวิชาการที่ให้ความหมายของการวางแผนหลายท่านไว้ ดังนี้

อนันต์ เกตุวงศ์ ได้ให้ความหมายของการวางแผน คือ กระบวนการตัดสินใจไว้ล่วงหน้าว่าจะทำอะไร ทำไม่ จึงต้องทำ ทำเมื่อใด ควรจะทำ ทำที่ไหน และทำอย่างไร

ปุรุษัย เปี่ยมสมบูรณ์ ได้ให้ความหมายไว้ว่า การวางแผน คือ กระบวนการเขื่อมโยงระหว่างปัจจุบัน เข้ากับอนาคต เพื่อแก้ไขปัญหาตามที่เรากำหนดด้วยตั้งค่าวัตถุประสงค์ไว้

สุนทร เกิดแก้ว ให้ความหมายไว้ว่า การวางแผน คือ การกำหนดวิธีการ(mean) ไว้ล่วงหน้า เพื่อให้บรรลุตามเป้าหมาย (end)

ประชุม รอดประเสริฐ ให้ความหมายไว้ว่า การวางแผนเป็นกระบวนการที่บุคคลหรือหน่วยงานได้กำหนดขึ้นไว้ล่วงหน้าเพื่อการปฏิบัติงานในอนาคต การวางแผนประกอบด้วยกระบวนการต่างๆ หลายขั้นตอน ซึ่งบางขั้นตอนมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องได้รับการกระทำก่อนและด้วยความรวดเร็ว ทั้งนี้เพื่อให้บรรลุถึงเป้าหมาย (Goals) ที่ได้กำหนดไว้ การวางแผนมีคุณค่าอย่างมากต่อวัตถุประสงค์ (Objectives) ขององค์กรหรือของหน่วยงาน และมีความสำคัญยิ่งต่อความมุ่งหมายส่วนตนของแต่ละบุคคลในการปฏิบัติงานหรือการปฏิบัติตามภารกิจทั้งหลาย

อุทัย บุญประเสริฐ ให้ความหมายว่า การวางแผนเป็นกิจกรรมที่คาดหวังว่าจะต้องปฏิบัติ ซึ่งเป็นผลจากการค้นหาและกำหนดวิธีทำงานในอนาคต เพื่อให้บรรลุจุดมุ่งหมาย บรรลุวัตถุประสงค์ และเป้าหมายที่กำหนดไว้อย่างมีประสิทธิภาพ เกิดประโยชน์ต่อหน่วยงานและองค์กรมากที่สุด แสดงให้เห็นว่าจะมีการทำอะไร ทำที่ไหน

เมื่อได้ให้คริทำ ทำอย่างไร และให้รายละเอียดอื่นๆ ที่จำเป็นช่วยให้การปฏิบัติงานลุล่วงไปอย่างมีประสิทธิภาพ
วิจรณ์ สารรัตนะ ให้ความหมายไว้ว่า การวางแผนเป็นกระบวนการตัดสินใจเพื่อกำหนดวัตถุประสงค์ และแนวทางการกระทำไว้ล่วงหน้า เพื่อให้บุคคลในองค์กรปฏิบัติตามให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้
อนันต์ เกตุวงศ์ ให้ความหมายไว้ว่า การวางแผนก็คือการตัดสินใจล่วงหน้าในการเลือกทางเลี่ยงกับสิ่งต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นวัตถุประสงค์หรือวิธีการกระทำ โดยที่จะเป็นการตอบคำถามต่อไปนี้ คือ จะทำอะไร (What) ทำไมจึงต้องทำ (Why) ใครบ้าง ที่จะเป็นผู้กระทำ (Who) จะกระทำเมื่อใด (When) จะกระทำกันที่ไหนบ้าง (Where) และจะทำกันอย่างไร (How)

W.W Simmons (อ้างถึงใน รงชัย สันติวงศ์. 2540 : 138) ได้ให้ความหมายว่า การวางแผนหมายถึง (1) ความหมายในแง่ของงานที่ต้องปฏิบัติของผู้บริหารและลูกนัด คน คือ การกำหนดวัตถุประสงค์ การจุงใจและสื่อความ การวัดผลงาน และการพัฒนาบุคคล (2) ความหมายที่มีขอบเขตกว้างกว่าที่คุณถึงการบริหารทั้งหมด คือ กระบวนการบริหารที่ต้องเนื่อง ครอบคลุมถึงทุกกิจกรรมของงานและมุ่งสู่อนาคต

Elbert Wohlstetter (อ้างถึงใน อนันต์ เกตุวงศ์. 2541 : 2) ให้คำอธิบายความหมายของการวางแผนไว้แตกต่างกันไปจากท่านอื่นๆ โดยให้ความหมายถึงวิธีการที่จำเป็นของการทำให้การตัดสินใจก้าวหน้าและเป็นสิ่งที่จะต้องมีอยู่ก่อนการกระทำการวางแผนจะต้องหาคำตอบ ๒ ประการนี้ให้ได้คือ (1) ความมุ่งหมายขององค์กรหรือแผนงานคืออะไร (2) อะไรคือวิธีการที่ดีที่สุดจะทำให้บรรลุผลสำเร็จของความมุ่งหมายนั้น ยิ่งกว่านั้นยังเน้นอีกต่อไปว่าการวางแผนเป็นเรื่องที่ต้องทำอย่างต่อเนื่อง ต้องมีการปรับเปลี่ยนอยู่เสมอ และสามารถดำเนินการเบลี่ยนแปลงในอนาคตได้

จากแนวคิดและทฤษฎีต่างๆ ที่นักวิชาการได้เสนอไว้หลายรูปแบบ ผู้ศึกษาสามารถสรุปได้ว่า การวางแผนหมายถึง กระบวนการที่บุคคลหรือหน่วยงานได้กำหนดไว้ โดยกระบวนการวางแผนจะเป็นไปอย่างต่อเนื่องเพื่อทำให้งานบรรลุผลสำเร็จตามนโยบายหรือเป้าหมายที่วางไว้

ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องด้านการวางแผน

ในการวางแผน มีนักวิชาการหลายคนที่ได้คิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการวางแผน ไว้ดังนี้ Henri Fayol. มีความเชื่อว่า เป็นไปได้ที่เราจะหาทางศึกษาถึงศาสตร์ที่เกี่ยวกับการบริหาร (administrative sciences) ซึ่งสามารถใช้ได้กับการบริหารทุกชนิด ไม่ว่าจะเป็นการบริหารงานอุตสาหกรรมหรืองานธุรกิจ Fayol ได้สรุปสาระสำคัญตามความคิดของตนไว้ดังนี้ คือ

1. เกี่ยวกับหน้าที่การจัดการ (management functions) Fayol ได้อธิบายถึงกระบวนการจัดการงานว่า ประกอบด้วยหน้าที่ (functions) ทางการจัดการ ๕ ประการ คือ

1.1 การวางแผน (Planning) หมายถึง ภาระหน้าที่ของผู้บริหารที่จะต้องทำการคาดการณ์ ล่วงหน้าถึงเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่จะมีผลกระทบต่อธุรกิจ และกำหนดขั้นเป็นแผนการปฏิบัติงานหรือวิถีทางที่จะปฏิบัติเอาไว้ เพื่อสำหรับเป็นแนวทางของการทำงานในอนาคต

1.2 การจัดองค์การ (Organizing) หมายถึง ภาระหน้าที่ที่ผู้บริหารจำต้องจัดให้มีโครงสร้างของงานต่าง ๆ และอำนาจหน้าที่ ทั้งนี้เพื่อให้เครื่องจักร สิ่งของและตัวคน อยู่ในส่วนประกอบที่เหมาะสม ในอันที่จะช่วยให้งานขององค์กรบรรลุผลสำเร็จได้

1.3 การบังคับบัญชาสั่งการ (Commanding) หมายถึง หน้าที่ในการสั่งงานต่าง ๆ ของผู้ใต้บังคับบัญชา ซึ่งกระทำให้สำเร็จผลด้วยดี โดยที่ผู้บริหารจะต้องกระทำการเป็นตัวอย่างที่ดี จะต้องเข้าใจคุณงานของตน

1.4 การประสานงาน (Coordinating) หมายถึง ภาระหน้าที่ที่จะต้องเชื่อมโยงงานของทุกคนให้เข้ากันได้ และกำกับให้ไปสู่จุดมุ่งหมายเดียวกัน

1.5 การควบคุม (Controlling) หมายถึง ภาระหน้าที่ในการที่จะต้องกำกับให้สามารถประกันได้ว่ากิจกรรมต่าง ๆ ที่ทำไปนั้นสามารถเข้ากันได้กับแผนที่ได้วางไว้แล้ว ทั้ง 5 หน้าที่ ที่ Fayol ได้วิเคราะห์แยกแยะไว้นี้ ถือได้ว่าเป็นวิถีทางที่จะให้ผู้บริหารทุกคน สามารถบริหารงานของตนให้บรรลุผลสำเร็จตามเป้าหมายได้

2. ผู้บริหารจะต้องมีคุณลักษณะพร้อมความสามารถทางร่างกาย จิตใจ ไหวพริบ การศึกษา หาความรู้ เทคนิคในการทำงาน และประสบการณ์ต่าง ๆ Fayolแยกแยะให้เห็นว่าคุณสมบัติทางด้าน เทคนิค วิธีการทำงาน นั้น สำคัญที่สุดในระดับคุณงานธรรมดា แต่สำหรับระดับสูงขึ้นไปกว่านั้นความสามารถทางด้าน บริหาร จะเพิ่มความสำคัญตามลำดับ และมีความสำคัญมากที่สุดในระดับผู้บริหารขั้นสุดยอด (top executive) ควรจะได้มีการอบรม (training) ความรู้ทางด้านบริหารควบคู่กันไปกับความรู้ทางด้านเทคนิคในการทำงาน

3. เกี่ยวกับหลักจัดการ (management principles) Fayol ได้วางหลักทั่วไปที่ใช้ในการบริหารไว้ 14 ข้อ ซึ่งใช้สำหรับเป็นแนวทางปฏิบัติสำหรับผู้บริหาร หลักทั่วไปดังกล่าวมีดังนี้คือ

3.1 หลักที่เกี่ยวกับอำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบ (authority & responsibility) คือ อำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบเป็นสิ่งที่แยกจากกันไม่ได้ ผู้ซึ่งมีอำนาจหน้าที่ที่จะออกคำสั่งได้นั้น ต้องมีความรับผิดชอบต่อผลงานที่ตนทำไปนั้นด้วย

3.2 หลักของการมีผู้บังคับบัญชาเพียงคนเดียว (unity of command) คือ ในการกระทำใด ๆ คนงานควรได้รับคำสั่งจากผู้บังคับบัญชาเพียงคนเดียวเท่านั้น ทั้งนี้เพื่อป้องกันไม่ให้เกิดความสับสนในคำสั่งด้วย การปฏิบัติตามหลักข้อนี้ ย่อมจะช่วยให้สามารถจัดสาเหตุแห่งการเกิดข้อขัดแย้งระหว่างแผนงาน และระหว่างบุคคลในองค์การให้หมดไป

3.3 หลักของการมีจุดมุ่งหมายร่วมกัน (unity of direction) กิจกรรมของกลุ่มที่มีเป้าหมายอันเดียวกันควรจะต้องดำเนินไปในทิศทางเดียวกันและสอดคล้องกัน เป็นไปตามแผนงานเพียงอันเดียวร่วมกัน

4. หลักของการร่วมไว้ซึ่งสายงาน (scalar chain) สายงานอันนี้คือสายการบังคับบัญชาจากระดับสูงมายังระดับต่ำสุด ด้วยสายการบังคับบัญชาดังกล่าวจะอำนวยให้การบังคับบัญชาเป็นไปตามหลักของการมีผู้บังคับบัญชาเพียงคนเดียว และช่วยให้เกิดระเบียบในการส่งทอดข่าวสารข้อมูลระหว่างกันอีกด้วย

5. หลักของการแบ่งงานกันทำ (division of work or specialization) คือ การแบ่งแยกงานกันตามความถนัด โดยไม่คำนึงถึงว่าจะเป็นงานด้านบริหารหรือด้านเทคนิค

6. หลักเกี่ยวกับระเบียบวินัย (discipline) โดยถือว่าระเบียบวินัยในการทำงานนั้น เกิดจากการปฏิบัติตามข้อตกลงในการทำงาน ทั้งนี้โดยมุ่งที่จะก่อให้เกิดการเคารพเชือฟัง และทำงานตามหน้าที่ด้วยความตั้งใจ เรื่องดังกล่าวเนี้ จะทำได้ก็โดยที่ผู้บังคับบัญชาต้องมีความซื่อสัตย์สุจริต และเป็นตัวอย่างที่ดี ข้อตกลงระหว่างผู้บังคับบัญชาและผู้อยู่ใต้บังคับบัญชา จะต้องเป็นไปอย่างยุติธรรมมากที่สุด และจะต้องยึดถือเป็นหลักปฏิบัติอย่างคงเส้นคงวา

7. หลักของการถือประโยชน์ส่วนบุคคลเป็นรองประโยชน์ส่วนรวม (subordination of individual to general interest) หลักข้อนี้ระบุว่า ส่วนรวมย่อมสำคัญกว่าส่วนย่อยต่าง ๆ เพื่อที่จะให้สำเร็จผลตามเป้าหมายของกลุ่ม (องค์การ) นั้น ผลประโยชน์ส่วนได้เสียของกลุ่มย่อมต้องสำคัญเหนืออื่นใดทั้งหมด

8. หลักของการให้ผลประโยชน์ตอบแทน (remuneration) การให้และวิธีการจ่ายผลประโยชน์ตอบแทนควรที่จะยุติธรรม และให้ความพอดีมากที่สุดแก่ทั้งฝ่ายลูกจ้างและนายจ้าง

9. หลักของการรวมอำนาจไว้ส่วนกลาง (centralization) หมายถึง ว่าในการบริหารจะมีการรวมอำนาจไว้ที่จุดศูนย์กลาง เพื่อให้ควบคุมส่วนต่าง ๆ ขององค์กรไว้ได้เสมอ และการกระจายอำนาจจะมากน้อยเพียงใดก็ย่อมแล้วแต่กรณี

10. หลักของความมีระเบียบเรียบร้อย (order) ทุกสิ่งทุกอย่างไม่ว่าสิ่งของหรือคนต่างด้วยมีระเบียบและรู้ว่าตนอยู่ในที่ใดของส่วนรวม หลักนี้คือหลักมูลฐานที่ใช้ในการจัดสิ่งของและตัวคนในการจัดองค์กรนั้นเอง

11. หลักของความเสมอภาค (equity) ผู้บริหารต้องยึดถือความเอื้ออาทรและความยุติธรรม เป็นหลักปฏิบัติต่อผู้อยู่ใต้บังคับบัญชา ทั้งนี้เพื่อให้ได้มาซึ่งความจงรักภักดี และการอุทิศตนเพื่องาน

12. หลักของความมีเสถียรภาพของการร่วมทำงาน (stability of tenure) กล่าวว่า ทั้งผู้บริหารและคนงานต้องใช้เวลาระยะเวลาหนึ่ง เพื่อเรียนรู้งานจนทำงานได้ดี การที่คนเข้าออกมากຍ่อมเป็นสาเหตุให้ต้องสื้นเปลือง และเป็นผลของการบริหารงานที่ไม่มีประสิทธิภาพ

13. หลักของความคิดริเริ่ม (initiative) เนื่องจากว่าคนฉลาดย่อมต้องการที่จะได้รับความพอกใจจากการที่ตนได้ทำอะไรด้วยตัวเอง ดังนั้น ผู้บังคับบัญชาควรจะเปิดโอกาสให้ผู้น้อยได้ใช้ความริเริ่มของตนบ้าง

14. หลักของความสามัคคี (esprit de corps) เน้นถึงความจำเป็นที่คนต้องทำงานเป็นกลุ่มที่เป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน (teamwork) และชี้ให้เห็นถึงความสำคัญของการติดต่อสื่อสาร (communication) เพื่อให้ได้มาซึ่งกลุ่มทำงานที่ดี

หลักการจัดการของ Fayol ข้างต้นนี้ ยังเป็นหลักเกณฑ์ที่ได้ใช้ปฏิบัติอยู่จนทุกวันนี้ เพราะไม่ว่าเราจะยกเอากิจการใดก็ตามขึ้นมาแยกแยะดู ก็จะเห็นว่างานบริหารขององค์การเหล่านี้ มีการจัดแบ่งหน้าที่ของผู้บริหารไว้ใกล้เคียงกับหลักเกณฑ์ที่ Fayol ได้แบ่งแยกเอาไว้

Maslow ได้คิด_{ทฤษฎีล้านขั้นตอนการ} (Maslow's Hierarchy of Theory of Motivation)

โดย Maslow เชื่อว่าพฤติกรรมของมนุษย์เป็นจำนวนมาก สามารถอธิบายโดยใช้แนวโน้มของบุคคลในการค้นหาเป้าหมายที่จะทำให้ชีวิตของเขารับความต้องการ ความปรารถนา และได้รับสิ่งที่มีความหมายต่อตนเอง เป็นความจริงที่จะกล่าวว่ากระบวนการของแรงจูงใจเป็นหัวใจของทฤษฎีบุคคลิกภาพของ Maslow โดยเขาเชื่อว่ามนุษย์เป็น “สัตว์ที่มีความต้องการ”(wanting animal) และเป็นการยากที่มนุษย์จะไปถึงขั้นของความพึงพอใจอย่างสมบูรณ์ ในทฤษฎีลำดับขั้นความต้องการของ Maslow เมื่อบุคคลปรารถนาที่จะได้รับความพึงพอใจเมื่อบุคคลได้รับความพึงพอใจในสิ่งหนึ่งแล้วก็จะยังคงเรียกร้องความพึงพอใจสิ่งอื่นๆ ต่อไป ซึ่งถือเป็นคุณลักษณะของมนุษย์ ซึ่งเป็นผู้ที่มีความต้องการจะได้รับสิ่งต่างๆ อยู่เสมอ Maslow กล่าวว่าความปรารถนาของมนุษย์นั้นติดตัวมาแต่กำเนิดและความปรารถนาเหล่านี้จะเรียงลำดับขั้นของความปรารถนา ตั้งแต่ขั้นแรกไปสู่ความ

ปรารถนาขั้นสูงขึ้นไปเป็นลำดับ ลำดับขั้นความต้องการของมนุษย์ (The Need –Hierarchy Conception of Human Motivation) Maslow เรียกลำดับความต้องการของมนุษย์จากขั้นต้นไปสู่ความต้องการขั้นต่อไปไว้เป็นลำดับดังนี้

1. ความต้องการทางด้านร่างกาย (Physiological needs)
2. ความต้องการความปลอดภัย (Safety needs)
3. ความต้องการความรักและความเป็นเจ้าของ (Belongingness and love needs)
4. ความต้องการได้รับความนับถือยกย่อง (Esteem needs)
5. ความต้องการที่จะเข้าใจตนเองอย่างแท้จริง (Self-actualization needs)

Harold D. Koontz & Cyril O' Donnell ซึ่งได้เขียนหนังสือ “Principles and Management : An Analysis of Managerial Functions” เมื่อปี ค.ศ.1972 โดยได้คิดทฤษฎีการวางแผนออกเป็น 5 ขั้นตอน คือ

1. การวางแผน (Planning)
2. การจัดองค์การ (Organizing)
3. การบังคับบัญชาและการอำนวยการ (Commanding and Direction)
4. การประสานงาน (Co-ordination)
5. การควบคุมงานหรือการประเมินผล (Controlling/Evaluation)

Luther Gulick and Lyndall Urwick) เจ้าของทฤษฎี POSDCORB โดยได้คิดทฤษฎีการวางแผนออกเป็น 7 ขั้นตอน ได้แก่

1. การวางแผน P
2. การจัดองค์กร O
3. การจัดทำบุคคลากร S
4. การอำนวยการสั่งการ D
5. การประสานงาน C
6. การรายงาน R
7. การงบประมาณ B

ทั้งนี้ ผู้ศึกษามีความเห็นว่าทฤษฎีการวางแผน ซึ่งในที่นี้ได้แก่ ทฤษฎี POSDCORB คือ Planning (การวางแผน) Organizing (การจัดองค์กร) Staffing (การจัดตัวบุคคล) Directing (การอำนวยการ) Coordinating (การประสานงาน) Reporting (การรายงาน) และ Budgeting (การบริหารงบประมาณ) สามารถนำมาเป็นแนวทางในการวิเคราะห์การวางแผนการจัดการทางวัฒนธรรมของหมู่บ้านเขามุสิ ตำบลหนองปรือ อำเภอปรือ จังหวัดกาญจนบุรีได้

2.6 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ผู้ศึกษาได้ค้นคว้าเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องในด้านการวางแผนการจัดการทางวัฒนธรรม ชื่องผู้ศึกษา นำมาเป็นแนวทางในการวิเคราะห์ ดังต่อไปนี้

หยดฟ้า ราชมนี (2554:บทคัดย่อ) วิจัยเรื่อง “การดำเนินการวางแผนกลยุทธ์ของโรงเรียนระดับประถมศึกษาในภาคใต้” การศึกษาครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาการดำเนินการและระดับปัญหาในการวางแผนกลยุทธ์ของโรงเรียนระดับประถมศึกษาในภาคใต้ 2) เพื่อเปรียบเทียบระดับปัญหาในการวางแผนกลยุทธ์ของโรงเรียนระดับประถมศึกษาในภาคใต้ 3) เพื่อศึกษาอิทธิพลของปัจจัยด้านลักษณะพื้นฐานส่วนบุคคลของผู้อำนวยการโรงเรียน ลักษณะพื้นฐานของโรงเรียนและลักษณะพื้นฐานเกี่ยวกับการวางแผนกลยุทธ์ ที่มีต่อระดับปัญหาในการวางแผนกลยุทธ์ของโรงเรียนระดับประถมศึกษาในภาคใต้ 4) เพื่อศึกษาแนวทางแก้ไขปัญหาในการวางแผนกลยุทธ์จากมุมมองของผู้อำนวยการโรงเรียนระดับประถมศึกษาในภาคใต้ โดยเป็นการศึกษาวิจัยแบบผสมผสาน(Mixed Methods) ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลเชิงปริมาณจากผู้อำนวยการโรงเรียนระดับประถมศึกษาในภาคใต้ จำนวน 330 คน ซึ่งใช้การสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้นภูมิสองชั้นตอน(Two – Stage Stratified Random Sampling) และใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล สถิติที่ใช้คือสถิติเชิงพรรณนา การทดสอบค่าที (t-test) และการวิเคราะห์การถดถอยพหุเชิงเส้น (Multiple LinearRegression) ผลการศึกษาพบว่า ผู้อำนวยการโรงเรียนระดับประถมศึกษาในภาคใต้ดำเนินการวางแผนกลยุทธ์ครบทั้ง 6 ด้านได้แก่ ด้านการศึกษาเบื้องต้นเกี่ยวกับสภาพของโรงเรียน ด้านการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมของโรงเรียนด้านการประเมินสถานภาพของโรงเรียน ด้านการจัดวางทิศทางของโรงเรียน ด้านการกำหนดกลยุทธ์ของโรงเรียน และด้านการยกร่างและการตรวจสอบทบทวนแผนกลยุทธ์และผู้อำนวยการโรงเรียนระดับประถมศึกษาในภาคใต้มีปัญหาในการวางแผนกลยุทธ์ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยเฉพาะการดำเนินการในด้านการประเมินสถานภาพ การจัดวางทิศทาง และการกำหนดกลยุทธ์ของโรงเรียนและพบว่าในภาพรวมโรงเรียนระดับประถมศึกษาในภาคใต้ต่อนล่างประสบปัญหามากกว่าโรงเรียนระดับประถมศึกษาในภาคใต้ต่อนบน และปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อระดับปัญหาในการวางแผนกลยุทธ์(4)ของโรงเรียนระดับประถมศึกษาในภาคใต้โดยภาพรวม ได้แก่ อายุของผู้อำนวยการโรงเรียน และจำนวนครุภาระในโรงเรียน ซึ่งเมื่อนอกกับโรงเรียนระดับประถมศึกษาในภาคใต้ต่อนบน แต่สำหรับโรงเรียนระดับประถมศึกษาในภาคใต้ต่อนล่างมีเพียงจำนวนครุภาระในโรงเรียนเท่านั้น ที่เป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อระดับปัญหาในการวางแผนกลยุทธ์จากการเก็บรวบรวมข้อมูลในเชิงคุณภาพพบว่า ผู้อำนวยการโรงเรียนได้เสนอแนวทางในการแก้ไขปัญหาในการวางแผนกลยุทธ์ที่เป็นรูปธรรม ซึ่งสรุปเป็นประเด็นสำคัญได้ดังนี้ ควรจัดทำฐานข้อมูลของโรงเรียนเกี่ยวกับสภาพของโรงเรียน เศรษฐกิจ สังคม การศึกษา ชุมชนและท้องถิ่นให้เป็นปัจจุบันมากที่สุด ควรวิเคราะห์สภาพแวดล้อมของโรงเรียนตามความเป็นจริง ไม่วิเคราะห์ตามความรู้สึก ที่สำคัญควรให้ผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่ายมีส่วนร่วมในการวางแผนกลยุทธ์ของโรงเรียนแทนที่จะให้คนทำงานเป็นผู้วางแผนกลยุทธ์ของโรงเรียนเพียงฝ่ายเดียว

ปัจยกรรม บุญกอบ (บพคดย่อ) วิจัยเรื่อง “แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดเชิงรุก: กรณีศึกษาจังหวัดศรีสะเกษ” การศึกษาวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการจัดทำแผนยุทธศาสตร์ของจังหวัดตามแนวทางการบริหารงานจังหวัดแบบบูรณาการ โดยนำเอาวิชาความรู้เกี่ยวกับการบริหารเชิงกลยุทธ์รวมถึงแนวคิดและเครื่องมือทางการจัดการต่างๆ ที่เกี่ยวข้องมาประยุกต์ใช้กับหน่วยงานภาครัฐในระดับจังหวัด วิธีการศึกษาเริ่มตั้งแต่การเลือกและกำหนดกลยุทธ์การนำกลยุทธ์ไปปฏิบัติ ปัจจัยแห่งความสำเร็จรวมถึงแนวทางในการควบคุมและการประเมินกลยุทธ์ ผลการวิเคราะห์การเลือกและกำหนดกลยุทธ์ จากการวิเคราะห์ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมภาค สภาพแวดล้อมภายใน และสภาพแวดล้อมการแข่งขันของจังหวัดศรีสะเกษ โดยพิจารณาโอกาส อุปสรรค และจุดแข็ง จุดอ่อน นำมาจัดทำแม่ทริกซ์กลยุทธ์ พบฯจังหวัดศรีสะเกษมีโอกาสมากกว่าข้อจำกัด ในด้านของนโยบายการค้าเสรีและกระแสการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ และมีจุดแข็งมากกว่าจุดอ่อน ซึ่งให้เห็นถึงความได้เปรียบโดยเปรียบเทียบในด้านของสภาพภูมิประเทศที่มีความอุดมสมบูรณ์ และเป็นแหล่งวัตถุที่มีชื่อเสียงคือผลไม้ และสินค้าการเกษตรอินทรีย์ จากการทำ SWOT Analysis พบฯจังหวัดศรีสะเกษควรใช้กลยุทธ์ Growth โดยรุกไปข้างหน้า หรือ SO Strategic โดยใช้จุดแข็งนำไปช่วงชิงโอกาสที่มองเห็น ด้านการนำกลยุทธ์ไปปฏิบัติมีการแบ่งเป็นกลุ่มภารกิจในด้านต่างๆ และนำเครื่องมือทางการบริหารมาประยุกต์ใช้ ได้แก่

1. Balanced Scorecard--BSC
2. Key Performance Indicators—KPIs
3. การจัดทำแผนที่กลยุทธ์ (Strategy Map)

ขั้นตอนของการนำแผนไปสู่การปฏิบัติ โดยพิจารณาตามเป้าหมายของตัวชี้วัดแต่ละตัว (KPIs) ตามหลักเกณฑ์ของ Balanced Scorecard แสดงเป็นแนวทางการดำเนินงานอุปกรณ์ในลักษณะของแผนที่กลยุทธ์

ในส่วนของการควบคุมและประเมินกลยุทธ์ใช้เกณฑ์ในการวัดผลการปฏิบัติงานซึ่งแบ่งออกเป็น 4 มิติ ประกอบด้วย มิติที่ 1 ด้านประสิทธิผลตามพันธกิจ มิติที่ 2 ด้านประสิทธิภาพของการปฏิบัติราชการ มิติที่ 3 ด้านคุณภาพการให้บริการ และมิติที่ 4 ด้านการพัฒนาองค์กร และเพื่อการบรรลุตามเป้าหมายตามเจตจำนง เชิงกลยุทธ์ของจังหวัดศรีสะเกษ จึงได้กำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดเชิงรุก (Strategic Issues) จัดทำเป็นแผนปฏิบัติการทั้งระยะสั้น ปานกลางและระยะยาว

ดร.ภัทริยา งามมุข (บพคดย่อ) วิจัยเรื่อง “วัฒนธรรมนักศึกษาในยุคเศรษฐกิจสร้างสรรค์”การเปลี่ยนแปลงของสังคมปัจจุบันกำลังก้าวเข้าสู่ยุคเศรษฐกิจสร้างสรรค์ เป็นปรากฏการณ์หนึ่งของสังคมที่มีการเปลี่ยนแปลง ด้านวัฒนธรรมในทุกมิติ เช่น การแสดงออก การแต่งกาย พฤติกรรมเป็นต้น สภาพปัจจุบันด้านวัฒนธรรมส่งผลกระทบต่อสภาพการดำเนินชีวิตของนิสิต นักศึกษา อย่างชัดเจน จากพฤติกรรมการแสดงออกของวัยรุ่นปัจจุบัน ดังนั้น ในฐานะสถาบันการศึกษาระดับอุดมศึกษา จำเป็นต้องมีมาตรการหรือนโยบายที่จะสามารถปรับปรุง ซึ่งแน่ เป็นการเปลี่ยนแปลงแก้ไขพฤติกรรมด้านวัฒนธรรมนิสิตนักศึกษาเพื่อต้อนรับสภาพเศรษฐกิจในยุคสร้างสรรค์ และยังคงสภาพวัฒนธรรมที่ดีของชาติต่อไป

เมราพร คงคาน้อย (บพคดย่อ) วิจัยเรื่อง “นโยบายและแนวทางส่งเสริมการปฏิบัติงานของสภารัฐนธรรม ในประเทศไทย ” การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษานโยบายและแนวทางส่งเสริมการปฏิบัติงานของสภารัฐนธรรมในประเทศไทย โดยใช้แบบสำรวจสภาพปัญหาและอุปสรรคในการปฏิบัติงานและเทคนิคเดลฟาย(Delphi technique) ซึ่งเก็บข้อมูลจากสมาชิกสภารัฐนธรรม ผู้บริหารของกระทรวงวัฒนธรรม และนักวิชาการ ผลการวิจัยพบว่า 1. สภาพปัญหาและอุปสรรคการปฏิบัติงานของสภารัฐนธรรมในปัจจุบัน พบปัญหานี้ร่อง งบประมาณ การวางแผนปฏิบัติงานและการติดตามประเมินผล การส่งเสริมและสนับสนุน การจัดกิจกรรมทางวัฒนธรรม การประชาสัมพันธ์และเผยแพร่ รวมไปถึงการเฝ้าระวังทางวัฒนธรรมและการได้รับความร่วมมือจากองค์กรอื่น 2. นโยบายเพื่อการปฏิบัติงานของสภารัฐนธรรมในประเทศไทย ได้แก่ นโยบายการผลักดันให้งานวัฒนธรรมเป็นวาระแห่งชาติ นโยบายการสนับสนุนให้สภารัฐนธรรมเป็นองค์กรหลักในการบูรณาการงานวัฒนธรรมและศูนย์กลางองค์ความรู้ด้านวัฒนธรรม นโยบายส่งเสริมและพัฒนาความร่วมมือจากทุกภาคส่วนในการพัฒนางานวัฒนธรรม นโยบายสนับสนุนการมีส่วนร่วมในการกำหนดทิศทางการดำเนินงานวัฒนธรรม และนโยบายการผลักดันให้มีระเบียบและข้อปฏิบัติของสภารัฐนธรรม นโยบายพัฒนาระบบบริหารงานวัฒนธรรม และนโยบายส่งเสริมการประชาสัมพันธ์งานวัฒนธรรม 3. แนวทางการส่งเสริมการปฏิบัติงานของสภารัฐนธรรม ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้ การให้นายกรัฐมนตรีเป็นผู้กำกับดูแลงานวัฒนธรรมโดยตรง การส่งเสริมสนับสนุนให้ประชาชนธำรงรักษาวัฒนธรรมไทยการจัดกิจกรรมทางวัฒนธรรม การสนับสนุนให้มีการศึกษาวิจัยวัฒนธรรมไทยและวัฒนธรรมท้องถิ่นพร้อมกับการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการจัดเก็บและเผยแพร่องค์ความรู้ การสนับสนุนให้สถานศึกษาจัดทำหลักสูตรท้องถิ่นด้านวัฒนธรรม การกำหนดรูปแบบ หลักการ ความร่วมมือและสนับสนุนกระบวนการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนให้ชัดเจน การเร่งรัดแก้ไขกฎ ระเบียบ สภารัฐนธรรมให้เป็นปัจจุบัน การพัฒนาบุคลากรสภารัฐนธรรม การจัดตั้งอาสาสมัครวัฒนธรรมท้องถิ่น การให้งบประมาณสนับสนุนเพิ่มขึ้นของภาครัฐเพื่อดำเนินงานวัฒนธรรม และ การประชาสัมพันธ์องค์ความรู้ และสร้างเครือข่ายเพื่อเผยแพร่งานวัฒนธรรมเชิงรุก

สุทธิเกียรติ ภูมิพัทธนสุข(2553:บพคดย่อ) วิจัยเรื่อง “การศึกษาการบริหารงานเชิงกลยุทธ์ของสถานีวิทยุ FM 93.5 YES RADIO RETRO PROGRAM.” การศึกษาครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษากลยุทธ์การบริหารงานของสถานีวิทยุ YES RADIO 2) เพื่อศึกษาปัญหา อุปสรรคในการบริหารงานของสถานีวิทยุ YES RADIO แนวทางในการแก้ปัญหาการบริหารงาน การเก็บรวบรวมข้อมูล ซึ่งผลการวิจัยพบว่า 1. การบริหารเชิงกลยุทธ์ของผู้บริหารสถานีวิทยุมีแนวคิดในการบริหารองค์กรโดยนำหลักในการบริหารมาใช้ในการวางแผนกลยุทธ์ในด้านต่างๆ ที่จะทำให้องค์กรประสบผลสำเร็จ ผู้บริหารสถานี YES RADIO อาศัยแนวคิดการบริหารงานกลยุทธ์ระดับธุรกิจมาใช้ในการบริหารงานวิทยุทั้งในการบริหารองค์กรและการบริหารเพื่อให้ทันต่อสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงในปัจจุบันเพื่อให้ธุรกิจประสบผลสำเร็จตามกลยุทธ์ของการแข่งขันที่รุนแรงมากขึ้น

พระมหาธรรมรัต อริยัจัมโน(2556: บพคดย่อ) การวิจัยเรื่อง “ยุทธศาสตร์การจัดการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ภายใต้วัดพระมหาธาตุฯ จังหวัดนครศรีธรรมราช ” งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1)ศึกษาความเห็นเกี่ยวกับยุทธศาสตร์การจัดการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ภายใต้วัดพระมหาธาตุฯ และ

2)ศึกษาสภาพปัญหาอุปสรรคและแนวทางแก้ไข โดยใช้เครื่องมือคือแบบสอบถามกับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 400 คน สัมภาษณ์กลุ่มผู้ให้ข้อมูลสำคัญจำนวน 11 คน วิเคราะห์ข้อมูลด้วยค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน เปรียบเทียบและวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว และเปรียบเทียบพหุคูณ และวิเคราะห์ข้อมูลจากการสัมภาษณ์ ผลการศึกษาพบว่าระดับความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวเกี่ยวกับยุทธศาสตร์โดยภาพรวมอยู่ในระดับสูง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.78 ผลการสัมภาษณ์พบว่า ยุทธศาสตร์ด้านการบริหารจัดการ สำหรับการท่องเที่ยวเป็นสิ่งสำคัญที่สุด เพราะเป็นตัวขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ด้านอื่นๆ ให้สำเร็จ แต่ด้านการบริการต้องปรับปรุงอีกหลายด้าน

อภิวรรณ ณัฐมนารกุล, อุmorัตน์ สัทธารัมรักษ์, กัลยา บรีดีคณิต, บุษย์ณกุล เรืองรักเรียน, จันทนงค์ อินทร์สุข, วานิสา มาภานุสุข (บทคัดย่อ) งานวิจัยเรื่อง “การพัฒนารูปแบบการวางแผนจ้างน้ำยังผู้ป่วยสูงอายุ โดยทีมสหสาขาวิชาชีพศูนย์สมเด็จพระสังฆราชญาณสัจวันเพื่อผู้สูงอายุ ” การศึกษารังนี้เป็นการศึกษาเกี่ยวกับทดลองแบบสองกลุ่มวัดผลก่อนและหลังการทดลอง กลุ่มตัวอย่างเป็นผู้ป่วยสูงอายุที่เข้ารับการรักษาในแผนกผู้ป่วยในของศูนย์สมเด็จพระสังฆราชญาณสัจวันเพื่อผู้สูงอายุ จ.ชลบุรี ทั้งเพศชายและหญิง อายุ 55 ปีขึ้นไป ที่ได้รับการเลือกเข้ากลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจงตามคุณสมบัติที่กำหนดของการวางแผนจ้างน้ำยังผู้ป่วยสูงอายุโดยทีมสหสาขาวิชาชีพโรคหลอดเลือดสมอง, โรคเบาหวาน, โรคความดันโลหิตสูง, โรคข้อเข่าเสื่อม, และโรคสมองเสื่อม จำนวน 140 ราย ผลการศึกษารังนี้บ่งชี้ว่า การพัฒนารูปแบบการวางแผนจ้างน้ำยังผู้ป่วยสูงอายุศูนย์สมเด็จพระสังฆราชญาณสัจวันเพื่อผู้สูงอายุ ระยะเวลา 1 สัปดาห์ มีผลทำให้สุขภาพของผู้ป่วยสูงอายุโรคหลอดเลือดสมอง โรคเบาหวาน โรคความดันโลหิตสูง โรคข้อเข่าเสื่อม และโรคสมองเสื่อมดีขึ้น สามารถช่วยบุคลากรทางการแพทย์และผู้ป่วยให้ได้รับข้อมูลทุกด้านที่เหมาะสมสมสำหรับผู้ป่วยแต่ละคนในการเตรียมตัวก่อนกลับบ้าน ช่วยเพิ่มคุณภาพด้านการรักษาโรคและการควบคุมอาการของโรค ช่วยให้ผลการรักษาได้ผลดีที่สุด จึงเป็นรูปแบบการให้บริการที่ดีที่สุดทั้งแก่ผู้รับบริการและผู้ให้บริการ ดังนั้นสำหรับทีมสหสาขาวิชาชีพและบุคลากรด้านสาธารณสุข จึงควรนำแผนการจ้างน้ำยังผู้ป่วยเข้าไปเป็นส่วนประกอบที่สำคัญของการดูแลรักษาพยาบาลผู้ป่วยสูงอายุโรคต่าง ๆ และควรส่งเสริมให้ผู้ป่วยและครอบครัวได้มีการดูแลตนเองที่ถูกต้องอย่าง ต่อเนื่องเพื่อเพิ่มคุณภาพชีวิตของผู้ป่วยในระยะยาวต่อไป

นายันน พล พงษ์สร้อย (2550:บทคัดย่อ) งานวิจัยเรื่อง “สภาพและปัญหาการดำเนินการวางแผนกลยุทธ์ของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาฯ จังหวัดชลบุรี ” การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาสภาพและปัญหาการดำเนินการวางแผนกลยุทธ์ของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาฯ จังหวัดชลบุรี และเปรียบเทียบสภาพและปัญหาการดำเนินการวางแผนกลยุทธ์ของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาฯ จังหวัดชลบุรี จำแนกตามตำแหน่งของบุคลากรและขนาดของสถานศึกษา กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นผู้บริหารและครูผู้สอนที่รับผิดชอบการวางแผนกลยุทธ์ของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาฯ จังหวัดชลบุรี จำนวน 270 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล เป็นแบบสอบถาม เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า ชนิด 5 ระดับ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ การแจกแจง

ความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบแบบที่ การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว และทดสอบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธีการของเชฟเฟ่ ผลการวิจัย พบว่า

1. สภาพการดำเนินการวางแผนกลยุทธ์ของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากาญจนบุรี โดยภาพรวม พบว่า มีสภาพการดำเนินการวางแผนกลยุทธ์อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า มีสภาพการดำเนินการวางแผนกลยุทธ์อยู่ในระดับมากทุกข้อ ทั้งนี้ สภาพการดำเนินการวางแผนกลยุทธ์ที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดเรียงลำดับจากมากไปน้อยสามอันดับแรก ได้แก่ การกำหนดทิศทางสถานศึกษา การศึกษาเบื้องต้นด้านสถานภาพสถานศึกษา และแนวทาง นำกลยุทธ์ไปใช้

2. ปัญหาการดำเนินการวางแผนกลยุทธ์ของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากาญจนบุรี โดยภาพรวม พบว่า มีปัญหาการดำเนินการวางแผนกลยุทธ์อยู่ในระดับน้อย เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านของการดำเนินการวางแผนกลยุทธ์ พบว่า มีปัญหาการดำเนินการวางแผนกลยุทธ์อยู่ในระดับปานกลาง คือ การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมสถานศึกษาและการประเมินสภาพสถานศึกษา และมีปัญหาการดำเนินการวางแผนกลยุทธ์อยู่ในระดับน้อย คือ การกำหนดกลยุทธ์สถานศึกษา รองลงมา คือ แนวทางการนำกลยุทธ์ไปใช้ และการศึกษาเบื้องต้นด้านสถานภาพสถานศึกษาตามลำดับ

3. การเปรียบเทียบสภาพและปัญหาการดำเนินการวางแผนกลยุทธ์ของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากาญจนบุรี จำแนกตามตำแหน่งของบุคลากร พบว่า โดยภาพรวม ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

4. การเปรียบเทียบสภาพและปัญหาการดำเนินการวางแผนกลยุทธ์ของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากาญจนบุรี จำแนกตามขนาดของสถานศึกษา พบว่า โดยภาพรวม ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

บทที่ ๓

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาเรื่องกลยุทธ์ด้านการวางแผนการจัดการทางวัฒนธรรม กรณีศึกษาหมู่บ้านเขานมสี ตำบลหนองปรือ อำเภอหนองปรือ จังหวัดกาญจนบุรี เป็นการดำเนินการศึกษาวิจัยเชิงปริมาณ มีขั้นตอนและวิธีการศึกษา ดังนี้

1. ศึกษาเอกสารทางวิชาการและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
2. แหล่งข้อมูล
3. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
4. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล
5. การเก็บรวบรวมข้อมูล
6. การวิเคราะห์ข้อมูลและการนำเสนอข้อมูล

3.1 ศึกษาเอกสารทางวิชาการและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ก่อนที่จะดำเนินการศึกษาเรื่องกลยุทธ์ด้านการวางแผนการจัดการทางวัฒนธรรม กรณีศึกษาหมู่บ้านเขานมสี ตำบลหนองปรือ อำเภอหนองปรือ จังหวัดกาญจนบุรี ผู้ศึกษาได้ดำเนินการศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องโดยการเก็บรวบรวมข้อมูลเอกสาร ผลงานทางวิชาการจากตำรา เอกสารทางวิชาการ บทความ งานวิจัยต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งด้านข้อมูลจากที่ว่าการอำเภอปรือ องค์การบริหารส่วนตำบลหนองปรือ ปลัดอำเภอปรือ หมู่บ้านเขานมสี เพื่อเป็นข้อมูลทั่วไป ในการกำหนดประเด็นปัญหาและแนวทางในการศึกษา

3.2 แหล่งข้อมูล

หมู่บ้านเขานมสี หมู่ที่ 10 ตำบลหนองปรือ อำเภอหนองปรือ จังหวัดกาญจนบุรี ซึ่งเป็นสถานที่ที่ใช้เป็นกรณีศึกษากลยุทธ์ด้านการวางแผนการจัดการทางวัฒนธรรม

3.3 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร(Population) ที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ ผู้นำชุมชนอำเภอหนองปรือและในเขตพื้นที่หมู่บ้านนมสี จำนวน 20 คน ประชาชนจำนวน 80 คน รวมทั้งสิ้น 100 คน โดยกลุ่มตัวอย่าง(Sample) เลือกสุ่มกลุ่มตัวอย่างประชากรแบบเจาะจง (Purposive Sampling) คือ นายอำเภอ 1 คน ปลัดอำเภอ 1 คน ปลัดอบต. 1 คน กำนัน 1 คน ผู้ใหญ่บ้าน 1 คน ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้าน 1 คน กลุ่มแม่บ้าน 10 คน ประธานชุมชน 4 คน และประชาชน 80 คน

3.4 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ผู้ศึกษาเลือกใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือสำหรับการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ โดยสร้างแบบสอบถามขึ้นจากการรวมข้อมูลที่ได้จากการศึกษาค้นคว้าแนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องแล้วนำมาประยุกต์เป็นลักษณะและข้อคำถามในแบบสอบถาม โดยแบ่งออกเป็น ๓ ตอน ดังนี้

ตอนที่ ๑ เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับลักษณะทางด้านประชากรศาสตร์ ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพสมรส สำเร็จการศึกษาสูงสุด รายได้ต่อเดือนและอาชีพ

ตอนที่ ๒ เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับสภาพการบริหารงานด้านวัฒนธรรมของหมู่บ้านเขามุสิ โดยใช้มาตราวัดแบบ ไลค์เริร์ตสเกล (Likert Scale) ซึ่งแต่ละคำถามมีคำตอบให้เลือกตามลำดับความสำคัญ

5 ระดับ โดยกำหนดค่าน้ำหนักของการประเมิน ดังนี้

- 5 หมายถึง มีการปฏิบัติระดับมากที่สุด
- 4 หมายถึง มีการปฏิบัติระดับมาก
- 3 หมายถึง มีการปฏิบัติระดับปานกลาง
- 2 หมายถึง มีการปฏิบัติระดับน้อย
- 1 หมายถึง มีการปฏิบัติระดับน้อยที่สุด

ตอนที่ ๓ เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับปัญหา อุปสรรคและข้อเสนอแนะของการพัฒนางานวัฒนธรรม

3.5 วิธีการสร้างเครื่องมือ

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้ศึกษาได้สร้างขึ้น โดยศึกษาทฤษฎี แนวคิด เอกสาร งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยการสร้างแบบสอบถามที่มีข้อคำถามให้ครอบคลุมเนื้อหาด้านการวางแผน ได้แก่ การวางแผนการจัดองค์กร การจัดทำบุคลากร การอำนวยการสั่งการ การประสานงาน การรายงาน การงบประมาณ

3.6 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลตามขั้นตอน ดังนี้

1 ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง 100 คน โดยใช้แบบสอบถามกับประชากรกลุ่มตัวอย่าง ณ สถานที่ที่กำหนดไว้ โดยผู้ศึกษาได้ลงพื้นที่เก็บข้อมูลด้วยตนเอง และศึกษาข้อมูลจากเอกสารที่เกี่ยวข้อง โดยทำการเก็บข้อมูลในเดือนมีนาคม 2555

2 ขณะทำการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยจะอธิบายถึงวัตถุประสงค์ของการทำวิจัยตลอดจนลักษณะแบบสอบถามให้กลุ่มตัวอย่างทราบ เพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกันและดำเนินการส่งแบบสอบถามให้แก่ผู้ตอบแบบสอบถามทำการกรอกข้อมูลด้วยตนเอง

3.7 การจัดเตรียมข้อมูล

เมื่อรวบรวมแบบสอบถามที่ได้จากการสอบถามครบทามที่กำหนดแล้ว ผู้วิจัยดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

- 1 ตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถามที่ได้รับคืนมาทั้งหมด
2. นำแบบสอบถามที่ผ่านการตรวจสอบความสมบูรณ์แล้วมาลงรหัส(Coding) ในแบบลงรหัสสำหรับประมวลข้อมูลด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์
3. นำข้อมูลที่ลงรหัสแล้วไปบันทึกในเครื่องคอมพิวเตอร์เพื่อประมวลผลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป

3.8 การวิเคราะห์ข้อมูลและการนำเสนอข้อมูล

1. ทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงพรรณนา(Descriptive Statistics) ด้วยการใช้ตารางแจกแจงความถี่แสดงผลเป็นค่าร้อยละ(Percentage)
2. ทำการวิเคราะห์ข้อมูลทางด้านการวางแผนการจัดการทางวัฒนธรรมของหมู่บ้านเขามุสิ
3. นำเสนอผลการศึกษาด้วยข้อมูลแบบพรรณนาความ((Descriptive Approach) และสรุปผลการศึกษาตามกรอบแนวคิดในการศึกษา

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

จากการศึกษาวิจัยเรื่องกลยุทธ์ด้านการวางแผนการจัดการทางวัฒนธรรม กรณีศึกษาหมู่บ้านเขามุสิ ตำบลหนองปรือ อำเภอหนองปรือ จังหวัดกาญจนบุรี กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาวิจัย คือ ผู้นำชุมชนอำเภอหนองปรือและในเขตพื้นที่หมู่บ้านมุสิ รวมทั้งสิ้น จำนวน 100 คน โดยผู้ศึกษาทำการแจกแบบสอบถามและเก็บรวบรวมด้วยตนเอง และในบทนี้จะเป็นการวิเคราะห์และการนำเสนอผลการศึกษารายละเอียด ดังนี้

- 4.1 ข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะส่วนบุคคล
- 4.2 ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพการบริหารงานด้านวัฒนธรรมของหมู่บ้านเขามุสิ
- 4.3 ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหา อุปสรรคและข้อเสนอแนะของการพัฒนางานวัฒนธรรมของหมู่บ้านเขามุสิ

4.1 ข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะส่วนบุคคล

ตารางที่ 4-1 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวน	ร้อยละ
ชาย	26	26.0
หญิง	74	74.0
รวม	100	100

จากตารางที่ 4-1 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกเพศ พบร้า ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงมากกว่าเพศชาย โดยเป็นเพศหญิง จำนวน 74 คน คิดเป็นร้อยละ 74.0 เพศชาย จำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 26.0

ตารางที่ 4-2 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามอายุ

อายุ	จำนวน	ร้อยละ
ระหว่าง 10-20 ปี	15	15.0
ระหว่าง 21-30 ปี	23	23.0
ระหว่าง 31-40 ปี	33	33.0
ระหว่าง 41-50 ปี	9	9.0
51 ปี ขึ้นไป	20	20.0
รวม	100	100

จากตารางที่ 4-2 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามอายุ พบร้า กลุ่มตัวอย่างส่วนมากมีอายุอยู่ในช่วงระหว่าง 31-40 ปี คิดเป็นร้อยละ 33.0 รองลงมาคือ ช่วงอายุระหว่าง 21-30 ปี คิดเป็นร้อยละ 23.0 และน้อยที่สุด คือ ช่วงอายุระหว่าง 41-50 ปี คิดเป็นร้อยละ 9.0

ตารางที่ 4-3 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามสถานภาพ

สถานภาพ	จำนวน	ร้อยละ
โสด	19	19.0
สมรส	76	76.0
หม้าย/หย่าร้าง	5	5.0
อื่นๆ	-	-
รวม	100	100

จากตารางที่ 4-3 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามสถานภาพ พบร้า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีสถานภาพสมรส คิดเป็นร้อยละ 76.0 รองลงมา คือ สถานภาพโสด คิดเป็นร้อยละ 19.0 และน้อยที่สุดคือ สถานภาพหม้าย/หย่าร้าง คิดเป็นร้อยละ 5.0

ตารางที่ 4-4 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	จำนวน	ร้อยละ
ประถมศึกษา	8	8.0
มัธยมต้น/เทียบเท่า	21	21.0
มัธยมปลาย/ปวช.	19	19.0
ปวส./อนุปริญญา	9	9.0
ปริญญาตรี	37	37.0
ปริญญาโท	6	6.0
สูงกว่าปริญญาโท	-	-
อื่น	-	-
รวม	100	100

จากตารางที่ 4-4 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามระดับการศึกษา พบร้า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่จบการศึกษาระดับการศึกษาปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 37.0 รองลงมาจบการศึกษาระดับมัธยมต้น/เทียบเท่า คิดเป็นร้อยละ 21.0 และระดับการศึกษาที่ต่ำที่สุด คือ ระดับปริญญาโท คิดเป็นร้อยละ 6.0

ตารางที่ 4-5 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามอาชีพ

อาชีพ	จำนวน	ร้อยละ
นักเรียน/นักศึกษา	12	12.0
พนักงานบริษัทเอกชน	12	12.0
ข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ	18	18.0
ธุรกิจส่วนตัว	24	24.0

อื่นๆ.....ทำไร่.....	34	34.0
รวม	100	100

จากตารางที่ 4-5 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามอาชีพ พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนมากประกอบอาชีพทำไร่ คิดเป็นร้อยละ 34.0 รองลงมาประกอบอาชีพธุรกิจส่วนตัว คิดเป็นร้อยละ 24.0 และในระดับน้อยที่สุด คือ นักเรียน/นักศึกษา คิดเป็นร้อยละ 12.0 และพนักงานบริษัทเอกชน คิดเป็นร้อยละ 12.0

ตารางที่ 4-6 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามรายได้ต่อเดือน

รายได้ต่อเดือน	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่า 5,000 บาท	30	30.0
5,000 - 10,000 บาท	20	20.0
10,001-20,000 บาท	20	20.0
20,001-30,000 บาท	18	18.0
30,001 บาท ขึ้นไป	12	12.0
อื่นๆ	-	-
รวม	100	100

จากตารางที่ 4-6 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามรายได้ต่อเดือน พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีรายได้ต่ำกว่า 5,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 30.0 รองลงมา คือ มีรายได้ระหว่าง 5,000-10,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 20.0 มีรายได้ระหว่าง 10,001-20,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 20.0 น้อยที่สุด คือ รายได้ 30,001 บาท ขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 12.0

4.2 ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพการบริหารงานด้านวัฒนธรรมของหมู่บ้านเขามุสิ

ตารางที่ 4-7 สภาพการบริหาร/การวางแผนทางวัฒนธรรมของหมู่บ้านด้านการวางแผน(planning)

ที่	สภาพการบริหาร/การวางแผน ทางวัฒนธรรมของหมู่บ้าน	ระดับการปฏิบัติ				
		5	4	3	2	1
1	ด้านการวางแผน(planning) มีการวางแผนการจัดการด้านวัฒนธรรมให้สอดคล้องกับเป้าหมาย ของกระทรวงวัฒนธรรม	-	-	40.0	60.0	-
2	มีการวางแผนด้านอาคารสถานที่ในการดำเนินงานวัฒนธรรม ของหมู่บ้าน	4.0	21.0	42.0	33.0	-
3	มีการวางแผนการพัฒนาบุคลากรที่ดำเนินงานด้านวัฒนธรรม	19.0	18.0	53.0	10.0	-

4	การเปิดโอกาสให้ประชาชนในหมู่บ้านและผู้เกี่ยวข้องมีส่วนร่วมในการวางแผนด้านวัฒนธรรม	23.0	18.0	28.0	20.0	11.0
5	ผู้นำหมู่บ้านมีการดำเนินการจัดทำแผน/โครงการเพื่อพัฒนางานวัฒนธรรมของหมู่บ้าน	16.0	18.0	29.0	28.0	9.0
6	กำหนดแผน/โครงการอย่างต่อเนื่อง	12.0	18.0	20.0	31.0	19.0
7	มีการสำรวจความต้องการของประชาชนด้านบุคลากรในการดำเนินงานวัฒนธรรมของหมู่บ้าน	12.0	18.0	15.0	20.0	35.0
8	สำรวจความต้องการด้านวัสดุอุปกรณ์ในการดำเนินงานวัฒนธรรมของหมู่บ้าน	23.0	18.0	28.0	20.0	11.0
9	จัดหาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับงานวัฒนธรรมแก่ประชาชนในหมู่บ้าน	-	6.0	28.0	60.0	6.0
10	มีการอบรม/ศึกษาดูงานด้านวัฒนธรรมในหมู่บ้าน	23.0	18.0	28.0	12.0	19.0

จากตารางที่ 4-7 แสดงภาพรวมความคิดเห็นของการบริหาร/การวางแผนทางวัฒนธรรมของหมู่บ้าน ด้านการวางแผน(planning) พบว่า หมู่บ้านเขามุ่งมิการวางแผนการจัดการด้านวัฒนธรรมให้สอดคล้องกับ เป้าหมายของกระทรวงวัฒนธรรม ส่วนใหญ่อยู่ในระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ 60.0 รองลงมา คือ ระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 40.0 ด้านการวางแผนอาคารสถานที่ในการดำเนินงานวัฒนธรรมของหมู่บ้าน ส่วนใหญ่ปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 42.0 น้อยที่สุด ได้แก่ ระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 4.0 ด้านการวางแผนการพัฒนาบุคลากรที่ดำเนินงานด้านวัฒนธรรม ส่วนใหญ่ปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 53.0 น้อยที่สุด ได้แก่ ระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ 10.0 ด้านการเปิดโอกาสให้ประชาชนในหมู่บ้านและผู้เกี่ยวข้องมีส่วนร่วมในการวางแผนด้านวัฒนธรรม ส่วนใหญ่มีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 28.0 และน้อยที่สุด อยู่ในระดับน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 11.0 ด้านผู้นำหมู่บ้านมีการดำเนินการจัดทำแผน/โครงการเพื่อพัฒนางานวัฒนธรรมของหมู่บ้าน ส่วนใหญ่มีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 29.0 และปฏิบัติอยู่ในระดับน้อยที่สุด ได้แก่ ระดับน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 9.0 ด้านการกำหนดแผน/โครงการอย่างต่อเนื่อง ส่วนใหญ่ปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ 31.0 และน้อยที่สุด ได้แก่ ระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 12.0 ด้านการสำรวจความต้องการของประชาชนด้านบุคลากรในการดำเนินงานวัฒนธรรมของหมู่บ้าน ส่วนใหญ่ปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 35.0 และน้อยที่สุด ได้แก่ ระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 12.0 ด้านการสำรวจความต้องการด้านวัสดุอุปกรณ์ในการดำเนินงานวัฒนธรรมของหมู่บ้าน ส่วนใหญ่ปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 28.0 ปฏิบัติน้อยที่สุด ได้แก่ ระดับน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 11.0 ด้านการจัดหาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับงานวัฒนธรรมแก่ประชาชนในหมู่บ้าน ส่วนใหญ่ปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ 60.0 ปฏิบัติน้อยที่สุด ได้แก่ ระดับน้อยที่สุดและระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 6.0, 6.0 ด้านการอบรม/ศึกษาดูงานด้านวัฒนธรรมในหมู่บ้าน ส่วนใหญ่ปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 28.0 ปฏิบัติน้อยที่สุด ได้แก่ ระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ 12.0

ตารางที่ 4-8 สภาพการบริหาร/การวางแผนทางวัฒนธรรมของหมู่บ้านด้านการจัดองค์กร(organization)

ที่	สภาพการบริหาร/การวางแผน ทางวัฒนธรรมของหมู่บ้าน	ระดับการปฏิบัติ				
		5	4	3	2	1
11	ด้านการจัดองค์กร (Organization) มีคณะกรรมการกำหนดที่กำหนดนโยบายและวางแผนการดำเนินงาน	21.0	-	28.0	20.0	31.0
12	มีการจัดรูปแบบการดำเนินงานด้านวัฒนธรรมได้อย่างสอดคล้องกับนโยบายและวัตถุประสงค์ที่วางไว้	21.0	-	28.0	31.0	20.0
13	มีการดำเนินการปรับปรุงและพัฒนา/กิจกรรมด้านวัฒนธรรมของหมู่บ้าน	14.0	9.0	37.0	20.0	20.0
14	จัดให้มีการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์งานวัฒนธรรมของหมู่บ้าน	13.0	18.0	28.0	30.0	11.0
15	นำระบบเทคโนโลยีมาใช้ในการดำเนินงานด้านวัฒนธรรมของหมู่บ้าน	14.0	18.0	28.0	32.0	8.0

จากตารางที่ 4-8 แสดงภาพรวมความคิดเห็นสภาพการบริหาร/การวางแผนทางวัฒนธรรมของหมู่บ้านด้านการจัดองค์กร(Organization) พบว่า หมู่บ้านเขามีมีคณะกรรมการกำหนดที่กำหนดนโยบายและวางแผนการดำเนินงานส่วนใหญ่อยู่ในระดับน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 31.0 และปฏิบัติน้อยที่สุด ได้แก่ ระดับน้อยคิดเป็นร้อยละ 20.0 ด้านการจัดรูปแบบการดำเนินงานด้านวัฒนธรรมได้อย่างสอดคล้องกับนโยบายและวัตถุประสงค์ที่วางไว้ ส่วนใหญ่อยู่ในระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ 31.0 ปฏิบัติน้อยที่สุด ได้แก่ ระดับน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 20.0 ด้านการดำเนินการปรับปรุงและพัฒนา/กิจกรรมด้านวัฒนธรรมของหมู่บ้าน ส่วนใหญ่อยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 37.0 ปฏิบัติน้อยที่สุด ได้แก่ ระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 9.0 ด้านการจัดให้มีการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์งานวัฒนธรรมของหมู่บ้าน ส่วนใหญ่อยู่ในระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ 30.0 ปฏิบัติน้อยที่สุด ได้แก่ ระดับน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 11.0 ด้านการนำระบบเทคโนโลยีมาใช้ในการดำเนินงานด้านวัฒนธรรมของหมู่บ้าน ส่วนใหญ่อยู่ในระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ 32.0 ปฏิบัติน้อยที่สุด ได้แก่ ระดับน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 8.0

ตารางที่ 4-9 สภาพการบริหาร/การวางแผนทางวัฒนธรรมของหมู่บ้านด้านการจัดบุคลากร(Staffing)

ที่	สภาพการบริหาร/การวางแผน ทางวัฒนธรรมของหมู่บ้าน	ระดับการปฏิบัติ				
		5	4	3	2	1
16	ด้านการจัดบุคลากร(Staffing) ผู้นำชุมชนให้การสนับสนุนงานด้านวัฒนธรรมของหมู่บ้าน	13.0	18.0	28.0	30.0	11.0
17	ผู้นำชุมชน/ประชบัญชาบ้านให้คำปรึกษาด้านวัฒนธรรมของหมู่บ้าน	17.0	10.0	28.0	26.0	19.0
18	ส่งเสริมประชบัญชาบ้านหรือภูมิปัญญาท้องถิ่นได้เข้าร่วมประชุม/อบรม/สัมมนา เพื่อพัฒนาศักยภาพงานวัฒนธรรมของหมู่บ้าน	18.0	18.0	28.0	20.0	16.0

19	ส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการพัฒนางานวัฒนธรรมของหมู่บ้าน	23.0	6.0	28.0	20.0	23.0
----	--	------	-----	------	------	------

จากตารางที่ 4-9 แสดงภาพรวมความคิดเห็นสภาพการบริหาร/การวางแผนทางวัฒนธรรมของหมู่บ้าน ด้านการจัดบุคลากร(Staffing) พบว่า ผู้นำชุมชนให้การสนับสนุนงานด้านวัฒนธรรมของหมู่บ้าน ส่วนใหญ่ปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ 30.0 น้อยที่สุด ได้แก่ ระดับน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 11.0 ด้านผู้นำชุมชน/ประธานชาวบ้านให้คำปรึกษาด้านวัฒนธรรมของหมู่บ้าน ส่วนใหญ่ปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 28.0 และน้อยที่สุด ได้แก่ ระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 10.0 ด้านการส่งเสริมประชารษฎาชาวบ้านหรือภูมิปัญญาท้องถิ่นได้เข้าร่วมประชุม/อบรม/สัมมนา เพื่อพัฒนาศักยภาพงานวัฒนธรรมของหมู่บ้าน ส่วนใหญ่ปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 28.0 และปฏิบัติน้อยที่สุด ได้แก่ ระดับน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 16.0 ด้านการส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการพัฒนางานวัฒนธรรมของหมู่บ้าน ส่วนใหญ่ปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 28.0 ปฏิบัติน้อยที่สุดอยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 6.0

ตารางที่ 4-10 สภาพการบริหาร/การวางแผนทางวัฒนธรรมของหมู่บ้านด้านการวินิจฉัยสั่งการ (Directing)

ที่	สภาพการบริหาร/การวางแผน ทางวัฒนธรรมของหมู่บ้าน	ระดับการปฏิบัติ				
		5	4	3	2	1
20	ด้านการวินิจฉัยสั่งการ(Directing) จัดซื้อวัสดุ ครุภัณฑ์ที่จำเป็นต้องใช้ในงานบริหารงานของหมู่บ้าน	18.0	3.0	28.0	35.0	16.0
21	จัดทำวัสดุโดยการขอบริจาคหรือแลกเปลี่ยน	18.0	8.0	28.0	21.0	25.0
22	จัดสวัสดิการหรือเครื่องอำนวยความสะดวกให้กับชุมชนในการปฏิบัติงาน ด้านวัฒนธรรมของหมู่บ้าน	7.0	8.0	47.0	27.0	11.0
23	ส่งเสริม สนับสนุนการจัดบรรยากาศให้อื้อต่อการทำงาน วัฒนธรรมของหมู่บ้าน	17.0	17.0	28.0	20.0	18.0
24	ผู้นำชุมชนมีการติดตามและประเมินผลการดำเนินงานด้าน วัฒนธรรมของหมู่บ้าน	25.0	18.0	19.0	20.0	18.0

จากตารางที่ 4-10 แสดงภาพรวมความคิดเห็นสภาพการบริหาร/การวางแผนทางวัฒนธรรมของหมู่บ้านด้านการวินิจฉัยสั่งการ(Directing) พบว่า การบริหารและการวางแผนในการจัดซื้อวัสดุ ครุภัณฑ์ที่จำเป็นต้องใช้ในงานบริหารงานของหมู่บ้าน ส่วนใหญ่อยู่ในระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ 35.0 น้อยที่สุด ได้แก่ ระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 3.0 ด้านการจัดทำวัสดุโดยการขอบริจาคหรือแลกเปลี่ยน โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 28.0 น้อยที่สุด ได้แก่ ระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 8.0 ด้านการจัดสวัสดิการหรือเครื่องอำนวยความสะดวกในการปฏิบัติงานด้านวัฒนธรรมของหมู่บ้าน โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 47.0 น้อยที่สุด ได้แก่ ระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 7.0 ด้านการส่งเสริม สนับสนุนการจัด

บรรยายกาศให้เอื้อต่อการทำางานวัฒนธรรมของหมู่บ้าน โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 28.0 น้อยที่สุด ได้แก่ ระดับมากและระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 17.0, 17.0 ด้านผู้นำชุมชนมีการติดตามและประเมินผลการดำเนินงานด้านวัฒนธรรมของหมู่บ้าน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 25.0 น้อยที่สุด ได้แก่ ระดับน้อยที่สุดและระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 18.0, 18.0

ตารางที่ 4-11 สภาพการบริหาร/การวางแผนทางวัฒนธรรมของหมู่บ้านด้านการประสานงาน(Co-ordinating)

ที่	สภาพการบริหาร/การวางแผน ทางวัฒนธรรมของหมู่บ้าน	ระดับการปฏิบัติ				
		5	4	3	2	1
25	ด้านการประสานงาน(Co-ordinating) มีการประสานความรู้ความเข้าใจระหว่างผู้นำชุมชนและประชาชน เกี่ยวกับงานวัฒนธรรมของหมู่บ้าน	23.0	9.0	28.0	20.0	20.0
26	มีการแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมของหมู่บ้านตนเองกับวัฒนธรรม ของที่อื่น	22.0	1.0	28.0	20.0	29.0
27	มีการประสานงานกับหน่วยงานอื่นเพื่อขอรับงบประมาณ สนับสนุนการดำเนินงานด้านวัฒนธรรมของหมู่บ้าน	20.0	9.0	22.0	20.0	29.0
28	มีการประชุมเพื่อสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับการทำงานด้าน วัฒนธรรมของหมู่บ้านระหว่างผู้นำชุมชนกับประชาชน	14.0	18.0	22.0	20.0	26.0

จากตารางที่ 4-11 แสดงภาพรวมสภาพการบริหาร/การวางแผนทางวัฒนธรรมของหมู่บ้านด้านการประสานงาน(Co-ordinating) พบว่า มีการประสานความรู้ความเข้าใจระหว่างผู้นำชุมชนและประชาชนเกี่ยวกับงานวัฒนธรรมของ หมู่บ้าน โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 28.0 และน้อยที่สุด ได้แก่ ระดับน้อยที่สุดและระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ 20.0, 20.0 ด้านการแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมของหมู่บ้านตนเองกับวัฒนธรรมของที่อื่นโดยภาพรวมอยู่ในระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ 29.0 และน้อยที่สุด ได้แก่ ระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 1.0 ด้านการประสานงานกับหน่วยงานอื่นเพื่อขอรับงบประมาณสนับสนุนการดำเนินงานด้านวัฒนธรรมของหมู่บ้าน โดยภาพรวมอยู่ในระดับน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 29.0 น้อยที่สุด ได้แก่ ระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 9.0 ด้านการประชุมเพื่อสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับการทำงานด้านวัฒนธรรมของหมู่บ้านระหว่างผู้นำชุมชนกับประชาชน ส่วนใหญ่อยู่ในระดับน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 26.0 น้อยที่สุด ได้แก่ ระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 14.0

ตารางที่ 4-12 สภาพการบริหาร/การวางแผนทางวัฒนธรรมของหมู่บ้านด้านการรายงาน(Reporting)

ที่	สภาพการบริหาร/การวางแผน ทางวัฒนธรรมของหมู่บ้าน	ระดับการปฏิบัติ				
		5	4	3	2	1
29	ด้านการรายงาน(Reporting) จัดทำรายงานผลการดำเนินงานด้านวัฒนธรรมของหมู่บ้านให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องทราบ	5.0	18.0	28.0	20.0	29.0
30	มีการจัดนิทรรศการแสดงผลด้านวัฒนธรรมของหมู่บ้านให้ประชาชนและผู้มาเยี่ยมชมรับทราบ	23.0	18.0	28.0	20.0	11.0
31	มีการแสดงสถิติผู้มาเยี่ยมชมหรือศึกษาดูงานภายในหมู่บ้าน	23.0	18.0	18.0	20.0	21.0
32	มีการจัดทำแบบบันทึกการประชุมของหมู่บ้าน	23.0	18.0	28.0	20.0	11.0
33	มีการนำผลการประเมินมาปรับปรุงงานวัฒนธรรมของหมู่บ้าน	37.0	18.0	14.0	20.0	11.0

จากตารางที่ 4-12 แสดงภาพรวมสภาพการบริหาร/การวางแผนทางวัฒนธรรมของหมู่บ้านด้านการรายงาน (Reporting) พบว่า การจัดทำรายงานผลการดำเนินงานด้านวัฒนธรรมของหมู่บ้านให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องทราบ โดยภาพรวมอยู่ในระดับน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 29.0 น้อยที่สุด ได้แก่ ระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 5.0 ด้านการจัดนิทรรศการแสดงผลด้านวัฒนธรรมของหมู่บ้านให้ประชาชนและผู้มาเยี่ยมชมรับทราบ โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 28.0 น้อยที่สุด ได้แก่ ระดับน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 11.0 ส่วนการแสดงสถิติผู้มาเยี่ยมชมหรือศึกษาดูงานภายในหมู่บ้าน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 23.0 น้อยที่สุด ได้แก่ ระดับมากและระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 18.0, 18.0 การจัดทำแบบบันทึกการประชุมของหมู่บ้าน โดยภาพรวม อยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 28.0 น้อยที่สุด ได้แก่ ระดับน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 11.0 การนำผลการประเมินมาปรับปรุงงานวัฒนธรรมของหมู่บ้าน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 37.0 น้อยที่สุด ได้แก่ ระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ 11.0

ตารางที่ 4-13 สภาพการบริหาร/การวางแผนทางวัฒนธรรมของหมู่บ้านด้านการจัดทำงบประมาณ (Budgeting)

ที่	สภาพการบริหาร/การวางแผน ทางวัฒนธรรมของหมู่บ้าน	ระดับการปฏิบัติ				
		5	4	3	2	1
34	ด้านการจัดทำงบประมาณ(Budgeting) หมู่บ้านได้รับการจัดสรรงบประมาณในการดำเนินงานด้านวัฒนธรรมอย่างเพียงพอ	23.0	27.0	19.0	20.0	11.0
35	จัดทำบัญชีรายรับ-รายจ่ายในการดำเนินการทุกประเภทของหมู่บ้าน	17.0	6.0	32.0	26.0	19.0
36	มีการตรวจสอบรายรับ-รายจ่ายการเงินของหมู่บ้านอย่างสมำเสมอ	29.0	6.0	22.0	24.0	19.0

37	ประชาชนในหมู่บ้านมีส่วนร่วมในการตรวจสอบงบประมาณที่ได้รับการจัดสรร	14.0	13.0	31.0	31.0	11.0
38	มีการจัดกิจกรรมเพื่อหาทุนสนับสนุนการดำเนินงานวัฒนธรรมของหมู่บ้าน	14.0	3.0	28.0	30.0	25.0

จากตารางที่ 4-13 แสดงภาพรวมสภาพการบริหาร/การวางแผนทางวัฒนธรรมของหมู่บ้านด้านการจัดทำงบประมาณ (Budgeting) พบว่า หมู่บ้านได้รับการจัดสรรงบประมาณในการดำเนินงานด้านวัฒนธรรมอย่างเพียงพอ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 27.0 น้อยที่สุด ได้แก่ ระดับน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 11.0 ด้านจัดทำบัญชีรายรับ-รายจ่ายในการดำเนินการทุกประเภทของหมู่บ้าน ส่วนใหญ่อยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 32.0 น้อยที่สุด ได้แก่ ระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 6.0 ด้านการตรวจสอบรายรับ-รายจ่ายการเงินของหมู่บ้านอย่างสมำเสมอ ส่วนใหญ่อยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 29.0 น้อยที่สุด ได้แก่ ระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 6.0 ด้านประชาชนในหมู่บ้านมีส่วนร่วมในการตรวจสอบงบประมาณที่ได้รับการจัดสรร ส่วนใหญ่อยู่ในระดับน้อยและระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 31.0, 31.0 ด้านการจัดกิจกรรมเพื่อหาทุนสนับสนุนการดำเนินงานวัฒนธรรมของหมู่บ้าน ส่วนใหญ่อยู่ในระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ 30.0 น้อยที่สุด ได้แก่ ระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 3.0

4.3 ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหา อุปสรรคและข้อเสนอแนะของการพัฒนางานวัฒนธรรมของหมู่บ้านเขามุสิ

จากการสอบถกกลุ่มเป้าหมายเกี่ยวกับปัญหา อุปสรรคและข้อเสนอแนะของการพัฒนางานวัฒนธรรมของหมู่บ้านเขามุสิ ตำบลหนองปรือ อำเภอหนองปรือ จังหวัดกาญจนบุรี กลุ่มเป้าหมายได้ให้ข้อมูล ดังต่อไปนี้

4.3.1 ปัญหาและอุปสรรคของการพัฒนางานวัฒนธรรมของหมู่บ้านเขามุสิ

- งบประมาณสนับสนุนในการดำเนินงานวัฒนธรรมไม่เพียงพอ
- ลักษณะสภาพภูมิประเทศบางแห่งไม่เอื้ออำนวยต่อการดำเนินวัฒนธรรม
- ประชาชนยังขาดความรู้ความเข้าใจในการปฏิบัติงานวัฒนธรรมพื้นที่
- สภาพเศรษฐกิจในปัจจุบันมีลักษณะการแข่งขันกันเพื่อให้ชีวิตดำเนินอยู่รอด จึงทำให้ละเลยวัฒนธรรมของตนเอง

4.3.2 ข้อเสนอแนะ

- ทุกภาคส่วนควรสนับสนุนงานวัฒนธรรมอย่างจริงจัง
- ควรรณรงค์หรือให้ความรู้ด้านวัฒนธรรมแก่เด็กและเยาวชนให้มาก เพื่อให้เด็กและเยาวชนเห็นคุณค่าและร่วมสืบสานวัฒนธรรมในท้องถิ่นของตนเอง

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

การศึกษากลยุทธ์ด้านการวางแผนการจัดการกลยุทธ์ด้านการวางแผนการจัดการทางวัฒนธรรม กรณีศึกษาหมู่บ้านเขมุสิ ตำบลหนองปรือ อำเภอหนองปรือ จังหวัดกาญจนบุรี มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา การวางแผนการจัดการทางวัฒนธรรมของหมู่บ้านเขมุสิ ตำบลหนองปรือ อำเภอหนองปรือ จังหวัดกาญจนบุรี เพื่อพัฒนาแผนงานทางวัฒนธรรมของบ้านเขมุสิให้ดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลงาน มีความต่อเนื่องและประชาชนได้ประโยชน์สูงสุดและเพื่อนำผลการวิจัยที่ค้นพบมาปรับปรุงและพัฒนา ทางวัฒนธรรม ให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล การศึกษาครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ ใช้รูปแบบการวิจัย โดยการใช้เครื่องมือเป็นแบบสอบถามกับกลุ่มเป้าหมาย โดยคำามแบ่งออกเป็น 3 ตอน ตอนที่ ๑ เป็นแบบสอบถาม เกี่ยวกับลักษณะทางด้านประชาราศาสตร์ ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพสมรส สำเร็จการศึกษาสูงสุด รายได้ ต่อเดือนและอาชีพ ตอนที่ ๒ เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับสภาพการบริหารงานด้านวัฒนธรรมของหมู่บ้านเขมุสิ ตอนที่ ๓ เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับปัญหา อุปสรรคและข้อเสนอแนะของการพัฒนางานวัฒนธรรม รวมถึง ศึกษาข้อมูลจากเอกสารงานวิจัยต่างๆ ประชากรกลุ่มตัวอย่างในการศึกษาทั้งหมด 100 คน ได้แก่ ผู้นำชุมชน อำเภอหนองปรือและในเขตพื้นที่หมู่บ้านมุสิ จำนวน 20 คน ประชาชนจำนวน 80 คน รวมทั้งสิ้น 100 คน โดยกลุ่มตัวอย่าง(Sample) เลือกสุ่มกลุ่มตัวอย่างประชากรแบบเจาะจง (Purposive Sampling) คือ นายอำเภอ 1 คน ปลัดอำเภอ 1 คน ปลัดอบต. 1 คน กำนัน 1 คน ผู้ใหญ่บ้าน 1 คน ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้าน 1 คน กลุ่มแม่บ้าน 10 คน ประธานชุมชน 4 คน และประชาชน 80 คน โดยใช้เวลาในการเก็บรวบรวมข้อมูล ทั้งสิ้น 90 วัน ระหว่างเดือน พฤษภาคม-กรกฎาคม 2555 ซึ่งผลการศึกษาสรุปได้ดังนี้

5.1 สรุปผลการศึกษา

จากการวิเคราะห์กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 100 คน พบร้าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง ร้อยละ 74.0 โดยส่วนมากกลุ่มเป้าหมายอายุระหว่าง 31-40 ปี ร้อยละ 33.0 มีสถานภาพสมรส ร้อยละ 76.0 ส่วนมากจบการศึกษาระดับปริญญาตรี ร้อยละ 37.0 ประกอบอาชีพทำไร่ ร้อยละ 34.0 และส่วนมากมีรายได้ ต่อเดือนต่ำกว่า 5,000 บาท

5.1.1 สภาพการบริหาร/การวางแผนทางวัฒนธรรมของหมู่บ้านด้านการวางแผน(planning)

พบว่า การบริหาร/การวางแผนทางวัฒนธรรมของหมู่บ้านด้านการวางแผน(planning) หมู่บ้านเขมุสิ มีการวางแผนการจัดการด้านวัฒนธรรมให้สอดคล้องกับเป้าหมายของกระทรวงวัฒนธรรมน้อย อาจเนื่องมาจาก ไม่ทราบถึงนโยบายของกระทรวงวัฒนธรรม ส่วนด้านการวางแผนอาคารสถานที่ในการดำเนินงานวัฒนธรรมของหมู่บ้าน ส่วนใหญ่อยู่ในระดับปานกลาง อาจมีแผนการทำงานอย่างคร่าวๆ แต่ไม่มีการวางแผนงานในระดับต่อเนื่องและเป็นเชิงรุก ด้านการวางแผนการพัฒนาบุคลากรที่ดำเนินงานด้านวัฒนธรรม ส่วนใหญ่ปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง มีการวางแผนเป็นลักษณะเฉพาะกิจไม่ต่อเนื่อง อาจเนื่องมาจากงบประมาณไม่เพียงพอ ด้านการเปิดโอกาสให้ประชาชนในหมู่บ้านและผู้เกี่ยวข้องมีส่วนร่วมในการวางแผนด้าน

วัฒนธรรม ส่วนใหญ่อยู่ในระดับปานกลาง จะเป็นในลักษณะของผู้แทนจากกลุ่มต่างๆ ในหมู่บ้านที่ได้รับการแต่งตั้ง เข้าร่วมแสดงความคิดเห็น ความต้องการที่แท้จริงจึงอาจไม่ครอบคลุม ด้านผู้นำหมู่บ้านมีการดำเนินการจัดทำ แผน/โครงการเพื่อพัฒนางานวัฒนธรรมของหมู่บ้าน ส่วนใหญ่มีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง ด้านการ กำหนดแผน/โครงการอย่างต่อเนื่อง ส่วนใหญ่ปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย อาจเนื่องมาจากการขาดความรู้ ความเข้าใจในการจัดทำแผนงาน/โครงการและขาดผู้เชี่ยวชาญให้คำแนะนำ ด้านการสำรวจความต้องการของ ประชาชนด้านบุคลากรในการดำเนินงานวัฒนธรรมของหมู่บ้าน อยู่ในระดับน้อยที่สุด ด้านการสำรวจ ความต้องการด้านวัสดุอุปกรณ์ในการดำเนินงานวัฒนธรรมของหมู่บ้าน ส่วนใหญ่ปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง เพราะประชาชนในหมู่บ้านเขามุสิกะจะดำเนินงานวัฒนธรรมใช้ความเรียบง่ายและพอเพียง ด้านการจัดหาเอกสาร ที่เกี่ยวข้องกับงานวัฒนธรรมแก่ประชาชนในหมู่บ้าน อยู่ในระดับน้อย ด้านการอบรม/ศึกษาดูงาน ด้านวัฒนธรรม ในหมู่บ้าน ส่วนใหญ่อยู่ในระดับปานกลาง มีการศึกษาดูงานบ้างแต่เป็นการศึกษาดูงานวัฒนธรรมควบคู่กับ การศึกษาดูงานด้านอื่นๆ

5.1.2 สภาพการบริหาร/การวางแผนทางวัฒนธรรมของหมู่บ้านด้านการจัดองค์กร(Organization)

พบว่า หมู่บ้านเขามุสิกะคณะกรรมการทำหน้าที่กำหนดนโยบายและวางแผนการดำเนินงาน ด้านวัฒนธรรม อยู่ระดับน้อยที่สุด หมู่บ้านเขามุสิกะไม่มีคณะกรรมการในการกำหนดนโยบายและวางแผน การดำเนินงานด้านวัฒนธรรมโดยเฉพาะ แต่จะใช้ชุดคณะกรรมการของหมู่บ้านเขามุสิกะดำเนินการกำหนด นโยบายและวางแผนทางวัฒนธรรม ด้านการจัดรูปแบบการดำเนินงานด้านวัฒนธรรมได้อย่างสอดคล้องกับนโยบาย และวัตถุประสงค์ที่วางไว้ อยู่ในระดับน้อย จะสอดคล้องกับนโยบายและวัตถุประสงค์เพียงบางส่วน ด้านการดำเนินการ ปรับปรุงและพัฒนา吉กรรมด้านวัฒนธรรมของหมู่บ้าน อยู่ในระดับปานกลาง ด้านการจัดให้มีการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ งานวัฒนธรรมของหมู่บ้าน อยู่ในระดับน้อย จะดำเนินงานวัฒนธรรมอยู่ในระดับหมู่บ้าน จึงทำให้ประเมินที่ดีงาม เช่น ประเพณีแห่งยังไม่เป็นที่รู้จักเท่าที่ควร ด้านการนำระบบเทคโนโลยีมาใช้ในการดำเนินงานด้านวัฒนธรรมของหมู่บ้าน ส่วนใหญ่อยู่ในระดับน้อย จะดำเนินในลักษณะพอเพียง การนำระบบเทคโนโลยีมาใช้จะอยู่ในรูปแบบของประชาสัมพันธ์ หรือเจ้งที่สารແບບเสียงตามสาย

5.1.3 สภาพการบริหาร/การวางแผนทางวัฒนธรรมของหมู่บ้านด้านการจัดบุคลากร(Staffing)

พบว่า ผู้นำชุมชนให้การสนับสนุนงานด้านวัฒนธรรมของหมู่บ้าน ส่วนใหญ่อยู่ในระดับน้อย จะเน้นการสนับสนุนด้านสาธารณูปโภคขั้นพื้นฐาน เช่น ไฟฟ้า ประปา สร้างถนน เป็นส่วนใหญ่ ด้านผู้นำชุมชน/ ประษฐ์ชาวบ้านให้คำปรึกษาด้านวัฒนธรรมของหมู่บ้าน อยู่ในระดับปานกลาง ขึ้นอยู่กับความสนใจของราชภูมิในหมู่บ้าน เขามุสิกะ ทั้งนี้ ผู้นำชุมชนและประษฐ์ชาวบ้านมีความเต็มใจในการให้คำปรึกษาเมื่อราชภูมิในหมู่บ้านมีความ ประสงค์ที่จะขอคำปรึกษา ด้านการส่งเสริมประษฐ์ชาวบ้านหรือภูมิปัญญาท้องถิ่นได้เข้าร่วมประชุม/อบรม/ สัมมนา เพื่อพัฒนาศักยภาพงานวัฒนธรรมของหมู่บ้าน ส่วนใหญ่ปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง การประชุม/ อบรม/สัมมนา จะไม่เป็นลักษณะที่เฉพาะเจาะจงด้านวัฒนธรรมโดยเฉพะ ด้านการส่งเสริมให้ประชาชน มีส่วนร่วมในการพัฒนางานวัฒนธรรมของหมู่บ้าน ส่วนใหญ่ปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง อาจมีการส่งเสริมบ้าง เช่น งานประเพณีที่สำคัญๆ

5.1.4 สภาพการบริหาร/การวางแผนทางวัฒนธรรมของหมู่บ้านด้านการวินิจฉัยสั่งการ (Directing)

พบว่า การบริหารและการวางแผนในการจัดซื้อวัสดุครุภัณฑ์ที่จำเป็นต้องใช้ในงานบริหารงานของหมู่บ้าน อยู่ในระดับน้อย เนื่องจากงบประมาณที่ได้รับการจัดสรรน้อยและเป็นครั้งคราว ด้านการจัดทำวัสดุ โดยการขอรับจากหรือแลกเปลี่ยน อยู่ในระดับปานกลาง มีการขอรับบริจาคแต่เป็นครั้งคราว ด้านการจัดสวัสดิการหรือเครื่องอำนวยความสะดวกในการปฏิบัติงานด้านวัฒนธรรมของหมู่บ้าน โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ด้านการส่งเสริม สนับสนุนการจัดบรรยากาศให้เอื้อต่อการทำงานวัฒนธรรมของหมู่บ้าน อยู่ในระดับปานกลาง อาจดำเนินการวัฒนธรรมในช่วงเทศกาลสำคัญหรือช่วงที่มีผู้มาศึกษาดูงานในหมู่บ้าน ด้านผู้นำชุมชนมีการติดตามและประเมินผลการดำเนินงานด้านวัฒนธรรมของหมู่บ้าน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด แต่จะเน้นงานประเพณีที่ปฏิบัติสืบทอดต่อกันมา เช่น งานประเพณีแห่ร่องและการดำเนินงานอนุรักษ์ป่าชุมชนของหมู่บ้านเขามุสิ

5.1.5 สภาพการบริหาร/การวางแผนทางวัฒนธรรมของหมู่บ้านด้านการประสานงาน(Co-ordinating)

พบว่า มีการประสานความรู้ความเข้าใจระหว่างผู้นำชุมชนและประชาชนเกี่ยวกับงานวัฒนธรรมของหมู่บ้าน โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง มีการประสานความเข้าใจระหว่างผู้นำชุมชนกับประชาชนบ้าง เป็นครั้งคราว เนื่องจากการกิจของผู้นำชุมชนที่ได้รับมอบหมายมีมากและมาจากหลายภาคส่วน ด้านการแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมของหมู่บ้านตนเองกับวัฒนธรรมของที่อื่นโดยภาพรวมอยู่ในระดับน้อย จะแลกเปลี่ยนภายในหมู่บ้านของตนเอง ด้านการประสานงานกับหน่วยงานอื่นเพื่อขอรับงบประมาณสนับสนุนการดำเนินงานด้านวัฒนธรรมของหมู่บ้าน โดยภาพรวมอยู่ในระดับน้อยที่สุด หมู่บ้านเขามุสิจะเน้นการทำงานวัฒนธรรมแบบพึ่งตนเองก่อน หากงบประมาณไม่เพียงพอจึงขอรับการสนับสนุนจากภายนอก ด้านการประชุมเพื่อสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับการทำงานด้านวัฒนธรรมของหมู่บ้านระหว่างผู้นำชุมชนกับประชาชน ส่วนใหญ่อยู่ในระดับน้อยที่สุด อาจเนื่องมาจากผู้นำชุมชนไม่ใช่ผู้ชำนาญการหรือผู้มีความรู้ด้านวัฒนธรรมโดยเฉพาะ ขณะนี้ การทำความเข้าใจการทำงาน ด้านวัฒนธรรมอาจขาดความชัดเจน

5.1.6 สภาพการบริหาร/การวางแผนทางวัฒนธรรมของหมู่บ้านด้านการรายงาน(Reporting)

พบว่า การจัดทำรายงานผลการดำเนินงานด้านวัฒนธรรมของหมู่บ้านให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องทราบ อยู่ในระดับน้อยที่สุด เนื่องจากไม่มีหน่วยงานที่มาให้ความรู้ให้การจัดทำรายงานผลการดำเนินงานวัฒนธรรมแก่หมู่บ้านเขามุสิ ด้านการจัดนิทรรศการแสดงผลด้านวัฒนธรรมของหมู่บ้านให้ประชาชนและผู้มาเยี่ยมชมรับทราบ อยู่ในระดับปานกลาง คือ จะจัดแสดงผลงานทางวัฒนธรรมภายในหมู่บ้านตนเองเท่านั้น ส่วนการแสดงสถิติผู้มาเยี่ยมชมหรือศึกษาดูงานภายในหมู่บ้าน อยู่ในระดับมากที่สุด การจัดทำแบบบันทึกการประชุมของหมู่บ้าน โดยภาพรวม อยู่ในระดับปานกลาง การนำผลการประเมินมาปรับปรุงงานวัฒนธรรมของหมู่บ้าน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด

5.1.7 สภาพการบริหาร/การวางแผนทางวัฒนธรรมของหมู่บ้านด้านการจัดทำงบประมาณ (Budgeting)

พบว่า หมู่บ้านได้รับการจัดสรรงบประมาณในการดำเนินงานด้านวัฒนธรรมอย่างเพียงพอ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ด้านจัดทำบัญชีรายรับ-รายจ่ายในการดำเนินการทุกประเภทของหมู่บ้าน อยู่ในระดับปานกลาง ด้านการตรวจสอบรายรับ-รายจ่ายการเงินของหมู่บ้านอย่างสม่ำเสมอ ส่วนใหญ่ อยู่ในระดับมากที่สุด โดยหมู่บ้านเขามุติ จะมีคณะกรรมการหมู่บ้านในการดำเนินงานของหมู่บ้าน ด้านประชาชนในหมู่บ้านมีส่วนร่วมในการตรวจสอบงบประมาณที่ได้รับการจัดสรรอยู่ในระดับปานกลาง จะเป็นในลักษณะส่งตัวแทนหมู่บ้านเข้าร่วมการตรวจสอบงบประมาณมากกว่า ด้านการจัดกิจกรรมเพื่อหาทุนสนับสนุนการดำเนินงานวัฒนธรรมของหมู่บ้าน ส่วนใหญ่อยู่ในระดับน้อย เนื่องจากหมู่บ้านเน้นการทำงานวัฒนธรรมแบบพอเพียง

5.1.8 ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหา อุปสรรคและข้อเสนอแนะของการพัฒนางานวัฒนธรรมของหมู่บ้านเขามุติ

ด้านปัญหาและอุปสรรคของการพัฒนางานวัฒนธรรมของหมู่บ้านเขามุติ

1. งบประมาณสนับสนุนในการดำเนินงานวัฒนธรรมไม่เพียงพอ
2. ลักษณะสภาพภูมิประเทศบางแห่งไม่เอื้ออำนวยต่อการดำเนินวัฒนธรรม
3. ประชาชนยังขาดความรู้ความเข้าใจในการปฏิบัติงานวัฒนธรรมพื้นที่
4. สภาพเศรษฐกิจในปัจจุบันมีลักษณะการแข่งขันกันเพื่อให้ชีวิตดำเนินอยู่รอด จึงทำให้

ลดลงในวัฒนธรรมของตนเอง

ข้อเสนอแนะ

1. ทุกภาคส่วนควรสนับสนุนงานวัฒนธรรมอย่างจริงจัง
2. ควรรณรงค์หรือให้ความรู้ด้านวัฒนธรรมแก่เด็กและเยาวชนให้มาก เพื่อให้เด็กและเยาวชนเห็นคุณค่าและร่วมสืบสานวัฒนธรรมในท้องถิ่นของตนเอง

5.2 แนวทางการจัดการงานวัฒนธรรมของหมู่บ้านเขามุสิ ตำบลหนองปรือ อำเภอหนองปรือ จังหวัดกาญจนบุรี

จากการศึกษาที่ได้สรุปไปแล้ว ผู้ศึกษาจึงขอเสนอแนวทางการจัดการงานวัฒนธรรมของหมู่บ้านเขามุสิ ตำบลหนองปรือ อำเภอหนองปรือ จังหวัดกาญจนบุรี เพื่อเป็นประโยชน์ในการพัฒนางานวัฒนธรรมของหมู่บ้านเขามุสิ ดังต่อไปนี้

แนวทางการจัดการวัฒนธรรม	รายละเอียดการจัดการ
1. ด้านการวางแผน(Planning)	<ol style="list-style-type: none"> 1. ควรมีการวางแผนระยะยาวเกี่ยวกับการดำเนินงานทางวัฒนธรรมของหมู่บ้านและครอบคลุมทุกภารกิจ รวมทั้งมีการทบทวนแผนรายใน 1 ปี 2. ควรเปิดโอกาสให้ทุกฝ่ายมีส่วนร่วมในการวางแผนการดำเนินงานวัฒนธรรมของหมู่บ้าน 3. จัดให้มีการสื่อสารเป็นลายลักษณ์อักษรและมีการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ในทุกระดับรับทราบและสมำ่เสมอ 4. ควรมีการสำรวจความต้องการของประชาชนในการดำเนินงานวัฒนธรรมแต่ต้องไม่กระทบกระเทือนถึงวัฒนธรรมดั้งเดิมของหมู่บ้าน 5. ควรจัดให้มีปฏิทินปฏิบัติงานของหมู่บ้าน
2. ด้านการจัดองค์กร(Organization)	<ol style="list-style-type: none"> 1. จัดตั้งคณะกรรมการบริหารงานวัฒนธรรมภายในหมู่บ้าน ซึ่งทำหน้าที่ในการนโยบายและแผนการดำเนินงาน 2. กำหนดสายงานทั้งระบบงานหลักและงานย่อยให้สอดคล้องสัมพันธ์กัน 3. จัดระบบงานให้มีความเป็นเอกภาพในสายการบังคับบัญชา 4. ควรจัดให้มีการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการดำเนินงานแต่ต้องคำนึงถึงความเหมาะสมของงานด้วย
3. ด้านการจัดบุคลากร(Staffing)	<ol style="list-style-type: none"> 1. ผู้นำชุมชนต้องให้การสนับสนุนงานวัฒนธรรม 2. ควรมีการส่งผู้ดำเนินงานด้านวัฒนธรรมหรือผู้ที่สนใจงานวัฒนธรรมของหมู่บ้านเข้ารับการอบรม/ศึกษาดูงาน และนำกลับมาถ่ายทอดและปรับใช้กับงานวัฒนธรรมในหมู่บ้าน 3. ควรมีการพัฒนาความรู้และความชำนาญทางเทคโนโลยีให้กับบุคลากรทางวัฒนธรรม เพื่อนำมาใช้ในการปฏิบัติงานอย่างมีคุณภาพ 4. ควรจัดให้มีบุคลากรในการประสานงานวัฒนธรรมของหมู่บ้าน

แนวทางการจัดการวัฒนธรรม	รายละเอียดการจัดการ
4. ด้านการวินิจฉัยสั่งการ(Directing)	<p>1. ผู้นำชุมชนครมีระบบการสั่งการที่มีประสิทธิภาพ ชัดเจน ถูกต้อง เป็นที่ยอมรับของประชาชนในหมู่บ้าน</p> <p>2. ควรจัดให้มีการประชุม/สัมมนา ระหว่างผู้ร่วมงานและคณะกรรมการ ทางวัฒนธรรมอย่างต่อเนื่อง เพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและวิธีการ แก้ไขปัญหา</p> <p>3. ผู้นำชุมชนครรสั่งการให้มีการรวบรวมข้อมูลทางวัฒนธรรมเพื่อใช้ ประโยชน์ในการตัดสินใจ</p> <p>4. ผู้นำชุมชนและคณะกรรมการควรอำนวยการในการจัดซื้อวัสดุ สารนิเทศ เช่น หนังสือพิมพ์ วารสารเพื่อใช้เป็นแหล่งข้อมูลในการศึกษา ค้นคว้าและจัดกิจกรรมทางวัฒนธรรมของหมู่บ้าน</p> <p>5. ผู้นำชุมชนและคณะกรรมการ ครرمีการนิเทศและติดตามผลการ ดำเนินงานวัฒนธรรมอย่างเป็นระบบ</p>
5. ด้านการประสานงาน (Co-ordinating)	<p>1. ครرمีการประสานความเข้าใจระหว่างประชาชน คณะกรรมการและ ผู้นำชุมชนภายในหมู่บ้าน</p> <p>2. ครرمีการสร้างความสัมพันธ์ทั้งภายในและภายนอกหมู่บ้านด้วย กิจกรรมต่างๆ</p> <p>3. ผู้นำชุมชนและคณะกรรมการดำเนินงานวัฒนธรรม ต้องเป็นผู้มี มุขย์สัมพันธ์ เพื่อจะได้รับความร่วมมือและการสนับสนุนจาก หน่วยงานและบุคคลทั่วไปในการดำเนินงานวัฒนธรรม</p> <p>4. ครرمีการประสานงานกับหน่วยงานหรือบุคลากรภายในนอกเพื่อ ขอรับการสนับสนุนงบประมาณในการดำเนินงานวัฒนธรรมของหมู่บ้าน</p> <p>5. ครรสำรวจความต้องการและความสนใจของประชาชนต่องาน วัฒนธรรมของหมู่บ้าน เพื่อเป็นแนวทางในการจัดกิจกรรมทาง วัฒนธรรมแต่ต้องคำนึงถึงวิถีชีวิตและประเพณีอันดีงามแต่เดิมของ หมู่บ้าน</p>

แนวทางการจัดการวัฒนธรรม	รายละเอียดการจัดการ
6. ด้านการรายงาน(Reporting)	<p>1. ควรจัดทำรายงานผลการดำเนินงานด้านวัฒนธรรมประจำปีและรายงานให้ผู้นำชุมชนทราบตามลำดับ</p> <p>2. ควรดำเนินการจัดเก็บสถิติและการปฏิบัติงานด้านวัฒนธรรมเป็นประจำ เพื่อประโยชน์ในการพัฒนางานวัฒนธรรม</p> <p>3. ควรมีการเผยแพร่ผลการดำเนินงานหรือจัดนิทรรศการแสดงกิจกรรมทางวัฒนธรรมของหมู่บ้าน เพื่อให้ประชาชนและบุคคลอื่นได้รับทราบความเคลื่อนไหวงานวัฒนธรรมของหมู่บ้าน</p> <p>4. ให้นำผลการประเมินงานวัฒนธรรมมาพัฒนาปรับปรุงให้ก้าวหน้า</p>
7. การจัดทำงบประมาณ (Budgeting)	<p>1. ผู้นำชุมชนควรศึกษาวิธีบริหารงบประมาณที่มีอยู่อย่างประหยัดและเกิดประโยชน์สูงสุด</p> <p>2. ควรมีการวางแผนระยะยาวในการจัดทำงบประมาณในการดำเนินการวัฒนธรรมของหมู่บ้าน</p> <p>3. มีควรแต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบงบประมาณของหมู่บ้านและการตรวจสอบต้องมีความสมำเสมอเพื่อความโปร่งใส บริสุทธิ์และยุติธรรม</p> <p>4. ประชาชนในหมู่บ้านควรมีส่วนร่วมในการจัดทำงบประมาณสนับสนุนการดำเนินงานวัฒนธรรมของหมู่บ้าน</p>

บรรณานุกรม

กล่าววรรณ ประเมเกษม.2549.การวางแผนยุทธศาสตร์เพื่อการพัฒนาองค์กร.มหาวิทยาลัยแม่โจ้

สมยศ นาวีการ.2538.การบริหารเชิงกลยุทธ์และนโยบายธุรกิจ กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ผู้จัดการ

บุญเสศ เย็นคงคาและคณะ.2544.การจัดการเชิงกลยุทธ์ พิมพ์ครั้งที่ 1 กรุงเทพฯ : ห้างหุ้นส่วนจำกัด
วี.เจ.พรีนติ้ง.

บุญธรรม กิจปรีดาบริสุทธิ์.2540.ระเบียบวิธีการวิจัยทางสังคมศาสตร์.พิมพ์ครั้งที่ 7.กรุงเทพฯ:เจริญผล.

ไอยราษ อิมสุภาพ.2550.ทัศนและพฤติกรรมการตัดสินใจชี้อิทธิพลเมืองอิเล็กทรอนิกส์ในการจัดการตลาดเชิง
กิจกรรม:ศึกษาเฉพาะกรณีผู้บริโภคภายในห้างสรรพสินค้าฟิวเจอร์พาร์ครังสิต.สารนิพนธ์.กรุงเทพฯ:
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกริก.

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่และสำนักงานปลัดกระทรวงมหาดไทย(2543).คู่มือการบริหารและ
จัดการการท่องเที่ยวในพื้นที่รับผิดชอบขององค์กรบริหารส่วนตำบลและสภาพตำบล.

ทองอินทร์ วงศ์สอร์และธิติรัตน์ วิชาลเวทย์.แนวคิดและหลักการเกี่ยวกับการวางแผนในการประมวลสาระชุด
วิชานโยบายและการวางแผนการศึกษาหน่วยที่ 6 นนทบุรี:โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราช,2537.

อุทิศ ขาวเรียร.2547.การวางแผนกลยุทธ์.สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

วุฒิชัย ประเสริฐสุข.การศึกษากระบวนการวางแผนสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ.วิทยานิพนธ์
ปริญญามหาบัณฑิต ภาควิชาอุดมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย,2537.

รองศาสตราจารย์ศิริวรรณ เสรีรัตน์และคณะ.ทฤษฎีองค์การ:ฉบับมาตรฐาน.กรุงเทพฯ:บริษัทธรรมสาร จำกัด,2545.

ในบุญ พรวศิน. “โครงการสร้างการบริหารการจัดการสถานีวิทยุข่าวที่ดำเนินงานเชิงพาณิชย์ พ.ศ.2535-2542.”

วิทยาลัยนิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต นิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย,2543.

นิภา ไชยรัมคำ.การศึกษาระบบงานวางแผนของวิทยาลัยพยาบาลภาคเหนือ.วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย,2535.

ธงชัย สันติวงศ์.2532.การวางแผนเชิงกลยุทธ์.กรุงเทพมหานคร:โรงพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช จำกัด.

สมชาย ภาควาศน์วิวัฒน์.การบริหารเชิงกลยุทธ์:คัมภีร์สูตรความเป็นเลิศในการบริหารการจัดการ.กรุงเทพฯ:บริษัท
อัมรินทร์พรีนติ้งแอนด์พับลิชิ่ง,2552.

ກາຄົມນວກ

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่อง กลยุทธ์ด้านการวางแผนการจัดการทางวัฒนธรรม กรณีศึกษาหมู่บ้านเขามุสิ ตำบลหนองปรือ อำเภอ
หนองปรือ จังหวัดกาญจนบุรี

คำชี้แจง

๑. แบบสอบถามฉบับนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษากลยุทธ์ด้านการวางแผนการจัดการด้านวัฒนธรรมของหมู่บ้านเขามุสิ ตำบลหนองปรือ อำเภอหนองปรือ จังหวัดกาญจนบุรี

๒. แบบสอบถามมี ๓ ตอน ดังนี้

ตอนที่ ๑ แบบสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ ๒ แบบสอบถามเกี่ยวกับสภาพการบริหารงานด้านวัฒนธรรมของหมู่บ้านเขามุสิ ตำบลหนองปรือ อำเภอหนองปรือ จังหวัดกาญจนบุรี

ตอนที่ ๓ ปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะของการพัฒนางานวัฒนธรรมของหมู่บ้านเขามุสิ ตำบลหนองปรือ อำเภอหนองปรือ จังหวัดกาญจนบุรี

ตอนที่ ๑ คำถามเกี่ยวกับสถานภาพผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย✓ ลงใน□ หน้าข้อความที่เป็นคำตอบของท่าน

๑. เพศ

ชาย

หญิง

๒. อายุ

ระหว่าง ๑๐ – ๒๐ ปี

ระหว่าง ๒๑ – ๓๐ ปี

ระหว่าง ๓๑ – ๔๐ ปี

ระหว่าง ๔๑ – ๕๐ ปี

๕๑ ปีขึ้นไป

๓. สถานภาพ

โสด

สมรส

หม้าย/หย่าร้าง

อื่นๆ(โปรดระบุ).....

๔. ระดับการศึกษา

ประถมศึกษา

มัธยมต้น/เทียบเท่า

มัธยมปลาย/ปวช.

ปวส./อนุปริญญา

ปริญญาตรี

ปริญญาโท

สูงกว่าปริญญาโท

อื่นๆ(โปรดระบุ).....

๕. อาชีพ

นักเรียน/นักศึกษา

พนักงานบริษัทเอกชน

ข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ

ธุรกิจส่วนตัว

อื่นๆ(โปรดระบุ).....

๖. รายได้ต่อเดือน

☐ ต่ำกว่า ๕,๐๐๐ บาท	☐ ๕,๐๐๐ – ๑๐,๐๐๐ บาท
☐ ๑๐,๐๐๑ – ๒๐,๐๐๐ บาท	☐ ๒๐,๐๐๑- ๓๐,๐๐๐ บาท
☐ ๓๐,๐๐๑ บาท ขึ้นไป.....	☐ อื่นๆ(โปรดระบุ).....

ตอนที่ ๒ คำถามเกี่ยวกับสภาพการบริหาร/การวางแผนการจัดการด้านวัฒนธรรมของหมู่บ้านเขมุสิ ตำบลหนองปือ อำเภอหนองปือ จังหวัดกาญจนบุรี

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย✓ ลงในช่องที่ตรงกับสภาพความเป็นจริงของการบริหารงานด้านวัฒนธรรมของหมู่บ้าน โดยมีแนวทางการพิจารณา ๕ ระดับ ดังนี้

มีการปฏิบัติระดับมากที่สุด	มีค่าเท่ากับ	๕
มีการปฏิบัติระดับมาก	มีค่าเท่ากับ	๔
มีการปฏิบัติระดับปานกลาง	มีค่าเท่ากับ	๓
มีการปฏิบัติระดับน้อย	มีค่าเท่ากับ	๒
มีการปฏิบัติระดับน้อยที่สุด	มีค่าเท่ากับ	๑

ที่	สภาพการบริหาร/การวางแผนงานทางวัฒนธรรมของหมู่บ้าน	ระดับการปฏิบัติ				
		๕	๔	๓	๒	๑
๑	ด้านการวางแผน(planning) มีการวางแผนการจัดการด้านวัฒนธรรมให้สอดคล้องกับเป้าหมายของกระทรวงวัฒนธรรม					
๒	มีการวางแผนด้านอาคารสถานที่ในการดำเนินงานวัฒนธรรมของหมู่บ้าน					
๓	มีการวางแผนการพัฒนาบุคคลากรที่ดำเนินงานด้านวัฒนธรรม					
๔	การเปิดโอกาสให้ประชาชนในหมู่บ้านและผู้เกี่ยวข้องมีส่วนร่วมในการวางแผนด้านวัฒนธรรม					
๕	ผู้นำหมู่บ้านมีการดำเนินการจัดทำแผน/โครงการเพื่อพัฒนางานวัฒนธรรมของหมู่บ้าน					
๖	กำหนดแผน/โครงการอย่างต่อเนื่อง					
๗	มีการสำรวจความต้องการของประชาชนด้านบุคคลากรในการดำเนินงานวัฒนธรรมของหมู่บ้าน					
๘	สำรวจความต้องการด้านวัสดุอุปกรณ์ในการดำเนินงานวัฒนธรรมของหมู่บ้าน					
๙	จัดหาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับงานวัฒนธรรมแก่ประชาชนในหมู่บ้าน					
๑๐	มีการอุปกรณ์/ศึกษาดูงานด้านวัฒนธรรมในหมู่บ้าน					

ที่	สภาพการบริหาร/การวางแผนงานทางวัฒนธรรมของหมู่บ้าน	ระดับการปฏิบัติ				
		๕	๔	๓	๒	๑
๑๑	การจัดองค์กร(Organization)					
๑๒	มีคณะกรรมการทำหน้าที่กำหนดนโยบายและวางแผนการดำเนินงาน					
๑๓	มีการจัดรูปแบบการดำเนินงานด้านวัฒนธรรมได้อย่างสอดคล้องกับนโยบายและวัตถุประสงค์ที่วางไว้					
๑๔	มีการดำเนินการปรับปรุงและพัฒนา/กิจกรรมด้านวัฒนธรรมของหมู่บ้าน					
๑๕	จัดให้มีการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์งานวัฒนธรรมของหมู่บ้าน					
๑๖	นำระบบเทคโนโลยีมาใช้ในการดำเนินงานด้านวัฒนธรรมของหมู่บ้าน					
๑๗	การจัดบุคลากร(Staffing)					
๑๘	ผู้นำชุมชนให้การสนับสนุนงานด้านวัฒนธรรมของหมู่บ้าน					
๑๙	ผู้นำชุมชน/ประธานชาวบ้านให้คำปรึกษาด้านวัฒนธรรมของหมู่บ้าน					
๒๐	ส่งเสริมประชชนบ้านหรือภูมิปัญญาท้องถิ่นได้เข้าร่วมประชุม/อบรม/สัมมนาเพื่อพัฒนาศักยภาพงานวัฒนธรรมของหมู่บ้าน					
๒๑	ส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการพัฒนางานวัฒนธรรมของหมู่บ้าน					
๒๒	การวินิจฉัยสั่งการ(Directing)					
๒๓	จัดข้อ้อสัตถุ ครุภัณฑ์ที่จำเป็นต้องใช้ในงานบริหารงานของหมู่บ้าน					
๒๔	จัดหาวัสดุโดยการขอรับจากหรือแลกเปลี่ยน					
๒๕	จัดสวัสดิการหรือเครื่องอำนวยความสะดวกความหลากหลายในการปฏิบัติงานด้านวัฒนธรรมของหมู่บ้าน					
๒๖	ส่งเสริม สนับสนุนการจัดบรรยากาศให้อืดต่อการทำงานวัฒนธรรมของหมู่บ้าน					
๒๗	ผู้นำชุมชนมีการติดตามและประเมินผลการดำเนินงานด้านวัฒนธรรมของหมู่บ้าน					
๒๘	การประสานงาน (Co-ordinating)					
๒๙	มีการประสานความรู้ความเข้าใจระหว่างผู้นำชุมชนและประชาชนเกี่ยวกับงานวัฒนธรรมของหมู่บ้าน					
๒๓	มีการแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมของหมู่บ้านตนเองกับวัฒนธรรมของที่อื่น					
๒๕	มีการประสานงานกับหน่วยงานอื่นเพื่อขอรับงบประมาณสนับสนุนการดำเนินงานด้านวัฒนธรรมของหมู่บ้าน					
๒๖	มีการประชุมเพื่อสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับการทำงานด้านวัฒนธรรมของหมู่บ้านระหว่างผู้นำชุมชนกับประชาชน					

ประวัติย่อของผู้ศึกษา

ชื่อ	นางสาวนันทวรรณ ทองมี
วันเกิด	วันที่ 18 มกราคม พ.ศ.2513
สถานที่เกิด	จังหวัดกรุงเทพมหานคร
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	12 ถนนแสงชูโต ซอย 9 ตำบลปากเพรก อำเภอเมืองกาญจนบุรี จังหวัดกาญจนบุรี
ประวัติการศึกษา	ศิลปศาสตรบัณฑิต (รัฐศาสตร์) พ.ศ.2539 มหาวิทยาลัยรามคำแหง
ประสบการณ์การทำงาน	นักวิชาการศึกษา 3 สำนักงานศึกษาธิการอำเภอศรีเมืองใหม่ จังหวัดอุบลราชธานี นักวิชาการศึกษา 4 สำนักงานศึกษาธิการอำเภอท่าม่วง จังหวัดกาญจนบุรี นักวิชาการวัฒนธรรม 6 ว สำนักงานวัฒนธรรมจังหวัดกาญจนบุรี นักวิชาการวัฒนธรรมชำนาญการ สำนักงานวัฒนธรรมจังหวัดกาญจนบุรี สำนักงานวัฒนธรรมจังหวัดกาญจนบุรี ศalaiklang janghwadkaenjanburie ถนนแสงชูโต ตำบลปากเพรก อำเภอเมืองกาญจนบุรี จังหวัดกาญจนบุรี 71000
ตำแหน่งหน้าที่ปัจจุบัน	
สถานที่ทำงาน	